

**Belgische Senaat
en Kamer van
volksvertegenwoordigers**

ZITTING 1997-1998

26 MEI 1998

Voorstel van resolutie betreffende de
hervorming van de politiediensten en van
de gerechtelijke organisatie

BIJLAGEN

	Blz.
De reorganisatie van de politiediensten - Algemene beginselen	2
De Hoge Raad voor de Justitie: synthe- senota	26
Krachtlijnen inzake de hervorming van de gerechtelijke organisatie	37

Zie:

Gedr. St. van de Senaat:

1-994 - 1997/1998:

Nr. 1: Voorstel van resolutie van de heer Vandenberghe c.s.

**Sénat et Chambre
des représentants
de Belgique**

SESSION DE 1997-1998

26 MAI 1998

Proposition de résolution relative à la
réforme des services de police et de
l'organisation judiciaire

ANNEXES

	Pages
Réorganisation des services de police - Principes de base	2
Le Conseil supérieur de la justice: note de synthèse	26
Lignes de force de la réforme de l'organisation judiciaire	37

Voir:

Document du Sénat:

1-994 - 1997/1998:

N° 1: Proposition de résolution de M. Vandenberghe et consorts.

DEREORGANISATIE VAN DE POLITIE- DIENSTEN - ALGEMENE BEGINSELEN

INLEIDING

De overheden zijn verplicht de veiligheid van de burgers en de handhaving van de orde en van de Rechtstaat te verzekeren. Deze opdracht evolueert in functie van de maatschappelijke veranderingen en bevat een preventieve en een repressieve aanpak.

De tijd is rijp om een radicale wijziging te realiseren van de organisatie van onze politiediensten. Er bestaat inderdaad geen twijfel over dat de actuele structuren niet langer zijn aangepast om hun talrijke opdrachten op de meest performante wijze uit te voeren.

De politiestructuur moet vooreerst gericht worden naar de bevolking, dank zij een geïntegreerde aanpak van de problemen van rechtshandhaving en handhaving van de openbare orde. Dit houdt in dat de politie haar opdracht moet inbedden in een globale aanpak van de maatschappelijke problemen.

In verschillende aanbevelingen hebben de parlementaire een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, voorgesteld.

— Op lokaal niveau, door de oprichting in elke politiezone van één enkele politie, belast met het verzekeren van de gehele basispolitiezorg.

— Op federaal niveau, door een politie die de gespecialiseerde functies en de steun aan de lokale politie verzekert.

1. Deze twee niveaus zijn autonoom en hangen af van verschillende overheden maar tussen beide niveaus wordt een performante functionele band ingesteld.

2. Op elk niveau bevat de politiefunctie twee opdrachten; de opdracht van gerechtelijke politie en de opdracht van bestuurlijke politie.

3. De organisatie van de politiediensten moet de overheden toelaten om ten volle hun verantwoordelijkheden op te nemen:

— De opdrachten van gerechtelijke politie worden uitgeoefend onder het gezag van: de procureurs des Konings, de onderzoeksrechters, de procureurs-generaal, de magistraten van het federaal parket, het college van de procureurs-generaal en de minister van Justitie. De wet-Franchimont bepaalt dat deze opdrachten uitgeoefend worden onder leiding van de procureur des Konings of van de onderzoeksrechter.

— De opdrachten van bestuurlijke politie worden uitgeoefend onder het gezag van de bestuurlijke overheden: de burgemeesters, de gouverneurs en de minister van Binnenlandse Zaken.

RÉORGANISATION DES SERVICES DE POLICE - PRINCIPES DE BASE

INTRODUCTION

Les autorités se doivent d'assurer la sécurité des citoyens, le maintien de l'ordre et de l'État de droit. Cette mission évolue en fonction des changements que la société connaît et comprend une approche de prévention et une approche répressive.

Le temps est venu de réaliser une modification radicale de l'organisation de nos services de police. Il n'y a en effet pas de doute que les structures actuelles ne sont plus adéquates pour exécuter leurs nombreuses missions de la façon la plus performante.

La structure de police doit d'abord être orientée vers la population grâce à une approche intégrée des problèmes de maintien de l'État de droit et de l'ordre public. Cela signifie que la police doit incorporer sa mission dans une approche globale des problèmes de la société.

Dans leurs recommandations, plusieurs commissions parlementaires ont proposé un service policier intégré, structuré à deux niveaux.

— Au niveau local, par la création dans chaque zone de police d'une seule police chargée d'assurer toute la fonction de police de base.

— Au niveau fédéral, par une police qui assure les fonctions spécialisées et l'appui à la police locale.

1. Ces deux niveaux sont autonomes, dépendant d'autorités distinctes, mais un lien fonctionnel performant est établi entre elles.

2. À chaque niveau, la fonction de police comprend deux missions: la mission de police judiciaire et la mission de police administrative.

3. L'organisation des services de police doit permettre aux autorités d'assumer entièrement leurs responsabilités:

— Les missions de police judiciaire s'exercent sous l'autorité: des procureurs du Roi, des juges d'instruction, des procureurs généraux, de magistrats du parquet fédéral, du collège des procureurs généraux et du ministre de la Justice. La loi Franchimont prévoit que ces missions s'exercent sous la direction du procureur du Roi ou du juge d'instruction.

— Les missions de police administrative sont exercées sous l'autorité des autorités administratives: bourgmestres, gouverneurs et ministre de l'Intérieur.

4. Om een geïntegreerde structuur te verkrijgen, waarbij men de autonomie van de twee niveaus helemaal bewaart, moeten er harmonisatie- en integratiemechanismen bestaan tussen die twee niveaus: een identieke recrutering en opleiding en een eenheidsstatuut — met inbegrip van de tucht — zullen het personeel toelaten om te werken in een geest van samenwerking en mobiliteit.

Het gemeenschappelijk beheer van de informatie, gemeenschappelijke telecommunicatie en informatica, zijn noodzakelijk voor de integratie want zij zullen de twee politieniveaus toelaten samen te werken.

5. De inwerkingtreding van de reorganisatie zal worden gefaseerd, zowel om operationele als budgettaire redenen. Het lokale en federale niveau zullen parallel worden in werking gesteld.

A. GEMEENSCHAPPELIJKELEMENTENUSSEN DE LOKALE POLITIE EN DE FEDERALE POLITIE

A.1. Eén enkel administratief en geldelijk statuut voor alle politieambtenaren

Het betreft een geleidelijke harmonisering van de hiernavolgende elementen:

- geldelijk statuut;
- pensioen (leeftijd, berekening, ...);
- syndicaal statuut;
- geobjectiveerde aanwervings- en bevorderingsvoorwaarden;
- principe van de mandaten voor de politiechefs, met een eenvormige objectieve tussentijdse evaluatie;
- politieke neutraliteit.

Dit eengemaakt statuut vormt de voorwaarde om de politieambtenaren de mogelijkheid van een mobiliteit te garanderen wanneer een ambt wordt opengesteld of onder de vorm van detachering. In die mobiliteit wordt voorzien tussen lokale politiediensten en tussen deze en de federale politiedienst, teneinde een geïntegreerde politiecultuur te creëren en ervoor te zorgen dat de functies op alle niveaus kunnen worden uitgeoefend.

Bijgevolg zal het personeelsstatuut van de politiediensten worden vastgesteld op federaal niveau, bij wet en bij besluiten.

A.2. Gemeenschappelijke informatica

Een gemeenschappelijke informatica zal toelaten een einde te maken aan het dubbel gebruik en aan de incompatibiliteit tussen toepassingen. In het bijzon-

4. Pour obtenir une structure intégrée tout en conservant l'autonomie des deux niveaux, des mécanismes d'harmonisation et d'intégration entre ces deux niveaux doivent exister: un recrutement et une formation identiques, un statut unique — en ce compris la discipline — permettront au personnel de travailler dans un esprit de collaboration et de bénéficier des possibilités de mobilité.

La gestion commune des informations, des télécommunications et une informatique communes sont nécessaires à l'intégration car elles permettront aux deux niveaux de police de travailler ensemble.

5. La mise en œuvre de la réorganisation sera phasée, aussi bien pour des raisons opérationnelles que pour des raisons budgétaires. Le niveau local et le niveau fédéral seront mis en œuvre parallèlement.

A. ÉLÉMENTS COMMUNS À LA POLICE LOCALE ET À LA POLICE FÉDÉRALE

A.1. Statut administratif et pécuniaire unique pour tous les fonctionnaires de police

Il s'agit d'une harmonisation progressive des éléments suivants:

- statut pécuniaire;
- pension (âge, calcul, ...);
- statut syndical;
- conditions de recrutement et de promotion objectivées;
- principe du mandat pour les chefs de police, avec une évaluation, intermédiaire harmonisée sur base de critères objectifs;
- neutralité politique.

Ce statut unique est la condition pour garantir aux fonctionnaires de police la possibilité d'une mobilité lorsqu'un emploi est ouvert, ou sous la forme de détachements. Cette mobilité sera instaurée entre polices locales et entre celles-ci et la police fédérale, de manière à créer une culture policière intégrée et à assurer que les fonctions puissent être assurées à tous les niveaux.

En conséquence, le statut du personnel des services de police sera fixé par le niveau fédéral, par loi et par arrêtés.

A.2. Informatique commune

Une informatique commune permettra de mettre fin aux doubles emplois et aux applications incompatibles. Il permettra en particulier à tous les policiers

der moet ervoor worden gezorgd dat de politieambtenaren toegang krijgen tot de informatie die zij nodig hebben, op grond van de noodwendigheden en met inachtneming van vaste en gecontroleerde regels.

A.3. Telecommunicatie

Voortzetting van het ASTRID-project, zodat alle politieambtenaren die er behoefte aan hebben, toegang krijgen tot de noodzakelijke informatie en versterking kunnen krijgen en tussen hen kunnen communiceren in alle operationele omstandigheden.

A.4. Gemeenschappelijke opleiding

De opleiding is een belangrijke factor om te komen tot één politiecultuur in onze democratische samenleving en in de rechtstaat en die ten dienste staat van de bevolking. Om de mobiliteit mogelijk te maken dient de opleiding te worden geharmoniseerd. De ambtenaren van de lokale politie en de federale politie zullen genieten van een gemeenschappelijke basisopleiding, die kan worden gedecentraliseerd.

A.5. Tuchtstatuut

De regels van deontologie en het tuchtstatuut zullen voor de belangrijke sancties in de tussentijd voorzien van een onafhankelijke onderzoeksraad en van beroepsorganen gemeenschappelijk aan alle politiediensten. In het raam van het eenheidsstatuut hangen de ingeleide beroepen in tuchtzaken niet af van een toezichtmechanisme, welke de overheid ook zij die de bestreden beslissing heeft genomen.

A.6. Algemene inspectie

De algemene inspectie is onafhankelijk t.o.v. de twee politieniveaus, het lokale en het federale. Ze hangt af van de minister van Binnenlandse Zaken en de minister van Justitie en is samengesteld uit ambtenaren van de federale politie en van de lokale politie. Ze heeft betrekking op de werking van de lokale politie en van de federale politie en meer in het bijzonder op de uitvoering van de bevelen, instructies en richtlijnen van de bevoegde bestuurlijke en gerechtelijke overheden. Zij oefent eveneens op regelmatige tijdstippen een auditfunctie uit van de lokale politie en van de federale politie. De algemene inspectie handelt zonder afbreuk te doen aan de interne controles en audits, die elke politiedienst in haar schoot kan organiseren.

De inspectie is geen tuchtorgaan, maar wanneer zij feiten vaststelt die zouden kunnen aanleiding geven tot een tuchtprocedure, geeft zij hiervan kennis aan de bevoegde overheid. Zij zal kunnen optreden op eigen initiatief of worden ingeschakeld door de gerechte-

d'accéder aux informations dont ils ont besoin, en fonction des nécessités et de règles fixées et contrôlées.

A.3. Télécommunications communes

Le projet ASTRID sera poursuivi de manière à ce que tous les policiers qui en ont besoin puissent accéder aux informations nécessaires et de communiquer entre eux dans toutes les circonstances opérationnelles.

A.4. Formation commune

La formation est un facteur important de création d'une culture policière respectueuse des valeurs de notre société démocratique, de l'État de droit, ainsi qu'attentive au service aux citoyens. Elle doit être harmonisée afin de rendre possible la mobilité. Les fonctionnaires de la police locale et de la police fédérale bénéficieront d'une formation de base commune qui pourra être décentralisée.

A.5. Statut disciplinaire

La déontologie et le statut disciplinaire prévoient l'intervention d'un conseil d'enquête indépendant pour les sanctions importantes et d'organes de recours communs à tous les services de police. Dans le cadre du statut unique, les recours introduits en matière disciplinaire ne relèvent pas d'un mécanisme de tutelle, quelle que soit l'autorité qui a pris la décision attaquée.

A.6. Inspection générale

L'inspection générale est autonome à l'égard des deux niveaux de police, local et fédéral. Elle dépend des ministres de l'Intérieur et de la Justice et comprend des fonctionnaires de la police fédérale et de la police locale. Elle porte sur le fonctionnement de la police locale et de la police fédérale, et plus particulièrement sur l'exécution des ordres, instructions et directives internes, et celles des autorités judiciaires et administratives compétentes. Elle exerce aussi régulièrement une fonction d'audit des polices locales et de la police fédérale. L'inspection générale agit sans préjudice des contrôles et audits internes que peut organiser en son sein chaque service de police.

L'inspection n'est pas un organe disciplinaire, mais lorsqu'elle constate des faits qui pourraient donner lieu à une procédure disciplinaire, elle en donne connaissance à l'autorité compétente. Elle pourra agir d'initiative ou sera actionnée par les autorités judi-

lijke overheden (procureur des Konings, nationaal magistraat en de magistraten ondergebracht in de federale politie) en administratieve overheden (burgemeester, gouverneur) met inbegrip van de ministers en de federale politieraad en overhandigt haar verslag aan de overheid die haar vat. Zij is voor haar inspecties inzake lokale politie verantwoordelijk verschuldigd aan de bevoegde lokale overheid en zal de bevoegde minister op de hoogte brengen.

A.7. Parlementaire controle

Een commissie voor politie zal opgericht worden binnen het parlement.

Het Vast Comité van Toezicht op de politiediensten, dat een extern controleorgaan is, zal worden hervormd.

A.8. Gelijkheid van kansen

De reorganisatie van de politiediensten dient hen in staat te stellen de reeds geleverde inspanningen, die tot doel hebben ervoor te zorgen dat de politiekorpsen in hun samenstelling de weerspiegeling zijn van de samenleving, inzake aanwezigheid van mannen en vrouwen, verder te zetten. De positieve acties zullen worden aangezwengeld en de organisatie van de arbeid zal het harmonieus samengaan van arbeid en familiaal leven bevorderen.

B. DE LOKALE POLITIE

B.1. Een politiedienst in elke politiezone

In elke politiezone zal er maar één politiedienst zijn: de lokale politie, vertrekkende van de gemeentepolitie en van de territoriale rijkswachtbrigades.

Enkel de lokale politie staat in voor de gehele basispolitiezorg: dat betekent dat zij zodanig moet worden georganiseerd en over de nodige middelen moet beschikken om onder haar verantwoordelijkheid de basispolitiezorg binnen de zone te kunnen verzekeren.

De basispolitiezorg omvat alle opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie die noodzakelijk zijn voor het beheer van de lokale gebeurtenissen en fenomenen op het grondgebied van de zone. Die zorg omvat onder meer het gerechtelijk onderzoek en de uitvoering van sommige administratieve opdrachten van federaal belang, die zoveel mogelijk moeten uitgevoerd worden door de lokale politie. De lokale politie voert haar opdrachten uit volgens een geïntegreerde aanpak gebaseerd op de «community policing».

ciaires (procureur du Roi, magistrat national, et magistrats affectés dans la police fédérale) et administratives (bourgmestre, gouverneur), les ministres et le conseil fédéral de police, et remettra un rapport à l'autorité qui l'a saisi. Elle rendra compte de ses inspections de la police locale à l'autorité locale compétente et en informera le ministre compétent.

A.7. Contrôle parlementaire

Une commission de police sera constituée au sein du Parlement.

Le comité permanent de contrôle des services de police, qui est un organe de contrôle externe, sera réformé.

A.8. Égalité des chances

La réorganisation des services de police doit leur permettre de poursuivre les efforts entrepris visant à refléter dans leur composition la société dans son ensemble, femmes et hommes. Les actions positives seront intensifiées et l'organisation du travail permettra de promouvoir une combinaison harmonieuse du travail et de la vie familiale.

B. LA POLICE LOCALE

B.1. Une police dans chaque zone de police

Dans chaque zone de police il n'y aura qu'un service de police: la police locale, qui sera composée à partir des polices communales et des brigades territoriales de la gendarmerie.

Toute la fonction de police de base est assurée par la police locale, et uniquement par elle: elle doit donc être organisée de manière telle, et disposer des ressources nécessaires à pouvoir assurer sous sa responsabilité la fonction de police de base dans la zone.

La fonction de police de base comprend toutes les missions de police administrative et judiciaire nécessaires à la gestion des événements et des phénomènes locaux sur le territoire de la zone. Cette fonction comprend en outre la recherche judiciaire et l'exécution de missions administratives à caractère fédéral, qui doivent être exécutées le plus possible par la police locale. La police locale exécute ses missions dans une approche intégrée basée sur le «community policing».

Overeenkomstig artikel 143ter van het Gerechtelijk Wetboek, zal de minister van Justitie, vertrekkende van de principes van specialisatie en subsidiariteit, die in de wet zullen worden opgenomen, de opdrachten van gerechtelijke politie die prioritair vervuld moeten worden, enerzijds door de gerechtelijke eenheden van de federale politie, en anderzijds door de lokale politie, bepalen.

B.2. De politiezone

De politiezones worden ingesteld op basis van de huidige IPZ's. Aanpassingen zullen gebeuren op grond van de ervaringen die werden opgedaan met de huidige IPZ's, met inachtneming van de hierna volgende elementen :

- de noodzakelijke personeelsformatie om de basispolitiezorg uit te oefenen in de gehele zone;
- de interventietermijnen;
- het maximum aantal gemeenten om de werkelijke uitoefening van het gezag van de burgemeesters te waarborgen;
- de sociaal-economische en bestuurlijke karakteristieken van de zone.

Er zullen twee types politiezones bestaan, nl. een politiezone die een enkele gemeente omvat (« ééngemeentzone ») en een politiezone die verscheidene gemeenten omvat (« meergemeentzone »).

1. De politiezone is een ééngemeentzone, wanneer in die gemeente het samengevoegd personeelsbestand van de gemeentepolitie en het over te hevelen personeel van de huidige territoriale brigades van de rijkswacht voldoende is om in te staan voor de basispolitiezorg.

2. De zone is een meergemeentzone wanneer om geografische of operationele redenen ze meerdere gemeenten groepeerd.

B.3. Supra- en interzonale mechanismen

Om duidelijke redenen van besparingen, maar ook om ervoor te zorgen dat de politiezones een redelijke grootte behouden, moeten zij niet elk voor zich systematisch beschikken over alle noodzakelijke middelen voor het vervullen van de basispolitiezorg. Dit is de reden waarom :

- Mechanismen van samenwerking tussen zones binnen een arrondissement of een zelfde provincie, in de vorm van een samenwerkingsprotocol, door het federaal niveau zullen worden aangemoedigd. Op die manier kan bijvoorbeeld het stelsel van tijdelijke detachering van het personeel van een zone naar een andere worden behouden, teneinde aan onder meer seizoensgebonden schommelingen het hoofd te bieden (*Voorbeeld: toerisme*).

Conformément à l'article 143ter du Code judiciaire, le ministre de la Justice déterminera, en partant des principes de spécialité et de subsidiarité, qui seront repris dans la loi, les missions de police judiciaire qui sont remplies prioritairement, d'une part, par les unités judiciaires de la police fédérale, et, d'autre part, par les polices locales.

B.2. La zone de police

Les zones de police sont constituées en partant des actuelles ZIP. Des adaptations seront faites sur base de l'expérience des ZIP actuelles, tout en tenant compte des éléments suivants :

- l'effectif nécessaire pour assurer les fonctions de base dans toute la zone;
- les délais d'interventions;
- le nombre maximal de communes pour garantir l'exercice efficace de l'autorité des bourgmestres;
- les caractéristiques socio-économiques et administratives de la zone.

Deux types de zones de police existeront: unicomunales et pluricomunales.

1. La zone de police est unicomunale lorsque dans cette commune, l'effectif cumulé de la police communale et de l'actuelle brigade territoriale de la gendarmerie qui sera transféré suffit à assurer la fonction de police de base.

2. La zone est pluricomunale lorsque, pour des raisons géographique ou opérationnelle, elle regroupe plusieurs communes.

B.3. Mécanismes supra- et interzonaux

Pour des raisons évidentes d'économie, mais aussi pour conserver aux zones de police une taille raisonnable, elles ne doivent pas systématiquement disposer chacune en propre de toutes les ressources nécessaires à la fonction de police de base. C'est pourquoi :

- Des mécanismes de coopération entre les zones de police au sein d'un arrondissement ou d'une même province, sous la forme de protocole de coopération seront encouragés par le fédéral. C'est par exemple de cette manière qu'on pourra maintenir le système de détachement temporaire du personnel d'une zone à une autre pour faire face entre autres aux variations saisonnières (*Exemple: tourisme*).

— Een van de opdrachten van de federale politie is de lokale politiediensten te ondersteunen en hen de nodige bovenlokale middelen ter beschikking stellen. Die ondersteuning moet worden gewaarborgd in een wettelijk kader.

B.4. Band tussen het lokaal en het federaal niveau

De technische verbinding, de ondersteuning en de coördinatie ten voordele van het lokale niveau wordt georganiseerd op het gedeconcentreerd niveau van de federale politie. Deze functie vormt een fundamenteel element voor de geïntegreerde politiezorg maar vormt geen niveau inzake politiebeleid.

1. Destreekcommissaris-coördinator van de federale bestuurlijke politie

a) Coördineert de opdrachten van bestuurlijke politie van de lokale politie, wanneer de situatie de gezamenlijke interventie van verschillende lokale eenheden of van een lokale politie en één of meerdere elementen van de federale politie vereist, behalve indien de betrokken burgemeester(s), in het raam van hun bevoegdheid, de lokale politiechef aanwijzen om deze coördinatie te verzekeren;

b) Coördineert de politieopdrachten met een federaal karakter uitgevoerd door de lokale politie wanneer één federale richtlijn hierin voorziet;

c) Ontvangt de aanvragen tot operationele ondersteuning van de lokale politie en de uitvoering ervan in functie van zijn middelen;

d) Brengt verslag uit over de uitvoering van de federale opdrachten door de lokale politie;

e) Neemt deel aan de zonale veiligheidsraad.

In geval van vordering van de federale politie door de burgemeester, voert hij onder het gezag van de burgemeester de vorderingen uit met de middelen waarover hij beschikt en in de andere gevallen, zendt hij ze voor uitvoering over aan de bevoegde algemene directie.

In geval van vordering van de lokale politie door de minister van Binnenlandse Zaken, coördineert hij de interventie van de gevorderde lokale politie.

Op vraag van de lokale politie, verzekert hij technische steun (*Voorbeeld: implementatie van de informatica, vorming op het terrein*).

Hij levert bijstand op vraag van de bestuurlijke en gerechtelijke overheden (*Voorbeeld: voorbereiding van het zonaal veiligheidsplan, statistieken*).

2. De commissaris van de gedeconcentreerde eenheid van de gerechtelijke politie en de verbindingsagenten

Om deze coördinatie voor de opdrachten van gerechtelijke politie tussen de twee niveaus te bevor-

— Une des missions de la police fédérale est d'appuyer les polices locales et de mettre à leur disposition les moyens supra-locaux nécessaires. Il faudra veiller à garantir cet appui dans un cadre légal.

B.4. Articulation entre le niveau local et le niveau fédéral

La liaison technique, l'appui et la coordination à l'égard du niveau local est organisée au niveau déconcentré de la police fédérale. Cette fonction constitue un élément fondamental pour la fonction de police intégrée mais ne constitue pas un niveau de politique de police.

1. Le commissaire-coordonateur de la police fédérale administrative de la circonscription

a) Coordonne les missions de police administrative des polices locales lorsque la situation exige l'intervention conjointe de plusieurs polices locales ou d'une police locale et d'un ou plusieurs éléments de la police fédérale, sauf lorsque le ou les bourgmestres concernés, dans le cadre de sa compétence, désigne le chef de police locale pour assurer cette coordination;

b) Coordonne les missions de police à caractère fédéral exécutées par les polices locales lorsqu'une directive fédérale le prévoit;

c) Reçoit les demandes d'appui opérationnel des polices locales, et assure leur exécution dans la mesure de ses moyens;

d) Fait rapport de l'exécution des missions fédérales par la police locale;

e) Participe au conseil zonal de sécurité.

En cas de réquisition de la police fédérale par le bourgmestre, il exécute ces réquisitions sous l'autorité du bourgmestre par les moyens dont il dispose et, si nécessaire, les transmet pour exécution à la direction générale compétente.

En cas de réquisition de la police zonale par le ministre de l'Intérieur, il coordonne l'intervention des polices locales réquisitionnées.

À la demande de la police locale, il assure un appui technique (*Exemple: implémentation informatique, formation sur le terrain*).

À la demande des autorités locales, administratives ou judiciaires, il les assiste (*Exemple: préparation du plan zonal de sécurité, statistiques*).

2. Le commissaire de l'unité déconcentrée de la police judiciaire et les agents de liaison

Pour faciliter la coordination des missions de police judiciaire entre les deux niveaux, un agent de

deren wordt één verbindingsagent van de gedeconcentreerde eenheid van gerechtelijke politie afgedeeld bij de lokale politie, zonder dat hij een hiërarchisch gezag heeft op deze laatste. In functie van de belangrijkheid van de gerechtelijke opdrachten uitgevoerd binnen de zone, worden meerdere verbindingsagenten afgedeeld, of omgekeerd, kan een verbindingsagent gedetacheerd worden bij verschillende zones.

De commissaris van de gedeconcentreerde eenheid van de gerechtelijke politie en de verbindingsagenten verzekeren steun aan de lokale opsporingseenheden (Voorbeeld: laboratoria, strafrechtelijke analyse, documentatie, ...).

3. In het kader van deze wisselwerking tussen de twee niveaus, wordt het lokale niveau door verschillende mechanismen vertegenwoordigd op het federaal niveau:

— de vertegenwoordiging van lokale politieambtenaren in de algemene directies, in het bijzonder, maar niet exclusief, in de steundiensten alsook op het niveau van de streek;

— de aanwezigheid van burgemeesters in de federale politieraad;

— de adviesraad van burgemeesters die zal worden geraadpleegd voor het aannemen van elke reglementaire bepaling, norm of standaard inzake de lokale politie.

B.5. Gemeentelijke verankering

In een meergemeentenzone, behoudt de lokale politie in elke gemeente van de zone een politiecommissariaat, dat voorzien is van een minimumcapaciteit voor het uitvoeren van sommige aspecten van de basispolitiezorg. (Voorbeelden: wijkwerking, niet-dringende assistentie, plaatselijk verkeer, administratieve taken.)

B.6. De overheden die functioneel bevoegd zijn inzake de lokale politie

Inzake functioneel gezag (= «de bevoegdheid om de politie in te schakelen»), verandert er niets in de huidige situatie en aan de bevoegdheden van de politieoverheden, zoals omschreven bij de wet van 3 april 1997 en bij de wet-Franchimont.

Er zijn echter mechanismen die het mogelijk maken het doel van de geïntegreerde politiedienst te bereiken.

1. De burgemeester is de overheid die, inzake bestuurlijke politie, bevoegd is in zijn gemeente, wat ook het type van de betrokken zone is. (Voorbeelden: de burgemeester beslist om een bedreigde plaats te laten ontruimen, een systematische identiteitscon-

liaison de l'unité déconcentrée de la police judiciaire est détaché auprès de la police locale sans disposer de pouvoir hiérarchique sur celle-ci. En fonction de l'importance des missions judiciaires exécutées dans la zone, plusieurs agents de liaison peuvent y être détachés, ou, à l'inverse, un agent de liaison peut être détaché auprès de plusieurs zones.

Le commissaire de l'unité déconcentrée de la police judiciaire et les agents de liaison assurent l'appui aux unités de recherche locales (Exemple: laboratoires, analyse criminelle, documentation, ...).

3. Dans le cadre de cette articulation entre les deux niveaux, le niveau local est représenté au niveau fédéral par différents mécanismes:

— la représentation de policiers locaux dans les directions générales, en particulier, mais pas exclusivement, dans les services d'appui, ainsi qu'au niveau de la circonscription, avec la commission permanente de la police locale;

— la présence de bourgmestres dans le conseil fédéral de police;

— le conseil consultatif des bourgmestres, qui sera consulté avant l'adoption de toute disposition réglementaire, norme ou standard concernant la police locale.

B.5. Ancrage communal

Dans une zone pluricommunale, la police locale maintient un commissariat de police dans chaque commune de la zone, qui est doté d'une capacité minimale pour exercer certains aspects de la fonction de police de base. (Exemples: îlotage, assistance non urgente, circulation locale, tâches administratives).

B.6. Les autorités compétentes sur la police locale sur le plan fonctionnel

Sur le plan de l'autorité fonctionnelle (= «le pouvoir de mettre la police en action»), il n'est rien changé à la situation actuelle et aux attributions des autorités de police telles qu'elles ont été précisées dans la loi du 3 avril 1997 et la loi «Franchimont».

Des mécanismes permettent cependant d'atteindre l'objectif du service policier intégré.

1. Le bourgmestre est l'autorité responsable en matière de police administrative dans sa commune, quel que soit le type de zone concerné. (Exemples: le bourgmestre décide de faire évacuer un lieu menacé; d'organiser une opération de contrôle d'identité

trole te laten uitvoeren in een wijk van de gemeente; hij maakt een einde aan een administratieve aanhouding; hij besluit een betoging toe te staan of een niet-toegestane samenscholing te laten uiteendrijven; hij besluit het verkeer op de spitsuren te vergemakkelijken of de leerlingen bij het verlaten van de school te beschermen; hij maakt een politieverordening die samenscholingen verbiedt, ...).

Om zijn bevoegdheid van bestuurlijke politie uit te oefenen, handelt hij ten opzichte van de lokale politie via bevelen, instructies of algemene of bijzondere richtlijnen die hij aan de korpschef verstrekt.

Wanneer, in een meergemeentenzone, de uitvoering van een beslissing van een burgemeester niet is voorzien in het zonaal veiligheidsplan en ertoe leidt dat de uitvoering van de beslissingen van de andere burgemeesters van de zone wordt beperkt, brengt de chef van de politie de voorzitter van het college van burgemeesters daarvan op de hoogte. (*Voorbeeld: de burgemeester van gemeente A wenst het aantal patrouilles in zijn gemeente te verhogen, om het hoofd te bieden aan een golf van inbraken. Indien de lokale politiechef constateert dat die opdracht de uitvoering van beslissingen van andere burgemeesters ernstig en langdurig in het gedrang zal brengen, wordt het college van burgemeesters gevat.*)

Indien de middelen van de lokale politie ontoereikend zijn, kan elke burgemeester het optreden van de federale politie vorderen, in de uitzonderlijke omstandigheden voorzien bij artikel 175 van de nieuwe gemeentewet.

2. De procureur des Konings — net als de onderzoeksrechter — heeft het gezag over en de leiding van de opdrachten van gerechtelijke politie van de lokale politie, bevoegdheden die werden uitgebreid bij de wet-Franchimont van 12 maart 1998.

3. Lokaal overleg en zonaal veiligheidsplan: in elke zone wordt door de burgemeester en de procureur des Konings een zonaal veiligheidsplan goedgekeurd, nadat het werd voorbereid binnen de zonale veiligheidsraad.

— De zonale veiligheidsraad heeft tot doel een systematisch overleg op te zetten tussen de burgemeesters, de procureur des Konings of zijn vertegenwoordiger, de chef van het lokaal politiekorps en de streekcommissaris-coördinator van de federale bestuurlijke politie, of zijn vervanger. De Raad is eveneens belast met de evaluatie van de uitvoering van het zonaal plan.

— Het zonaal veiligheidsplan omvat de prioritair opdrachten en doelstellingen bepaald door de procureur des Konings en de burgemeesters, die opgenomen zullen zijn in een globale veiligheidsaanpak. Het omvat de capaciteit van de lokale politie die bestemd is voor de uitvoering van opdrachten van gerechtelijke en van bestuurlijke politie en die het

systematique dans un quartier de la commune; il met fin à une arrestation administrative; il décide d'autoriser une manifestation ou de faire disperser un attroupement non autorisé; il décide de faciliter la circulation aux heures de pointe ou de protéger la sortie des écoliers; il prend une ordonnance de police interdisant les attroupements, ...).

Pour exercer sa compétence de police administrative, il agit à l'égard de la police locale par des ordres, des instructions et des directives générales ou particulières qu'il donne au chef de corps.

Dans une zone pluricommunale, lorsque l'exécution d'une décision d'un bourgmestre n'est pas prévue dans le plan zonal de sécurité et a pour effet de réduire l'exécution des décisions des autres bourgmestres de la zone, le chef de police en informe le président du collège des bourgmestres. (*Exemple: le bourgmestre de la commune A souhaite augmenter le nombre de patrouilles dans sa commune pour faire face à une vague de cambriolages. Si le chef de police local constate que cette mission va déformer sensiblement et durablement l'exécution de décisions d'autres bourgmestres, le collège des bourgmestres est saisi.*)

Si les moyens de la police locale sont insuffisants, chaque bourgmestre peut requérir l'intervention de la police fédérale dans les circonstances exceptionnelles de l'article 175 de la nouvelle loi communale.

2. Le procureur du Roi dispose — de même que le juge d'instruction — de l'autorité et la direction sur les missions de police judiciaire de la police locale, compétences qui ont été renforcées dans la loi «Franchimont» du 12 mars 1998.

3. Concertation locale et plan zonal de sécurité: Dans chaque zone, un plan de sécurité zonal est approuvé par le bourgmestre et le procureur du Roi après avoir été préparé en concertation au sein du conseil zonal de sécurité.

— Le conseil zonal de sécurité a pour but une concertation systématique entre les bourgmestres, le procureur du Roi ou son représentant, le chef de corps de la police locale et le commissaire-coordonateur de la police fédérale administrative de la circonscription, ou son remplaçant. Il est également chargé d'évaluer la mise en œuvre du plan zonal.

— Le plan zonal de sécurité comprend les missions et objectifs prioritaires déterminés par le procureur du Roi et les bourgmestres qui auront été intégrés dans une approche globale de la sécurité. Il comprend la capacité de la police locale qui est destinée à l'exécution de missions de police judiciaire et de police administrative et qui doit permettre que l'exécution de ces

moet mogelijk maken dat de uitvoering van die opdrachten steeds kan worden gewaarborgd, in het bijzonder de opdrachten van lokale politie. Wanneer blijkt dat de vastgestelde capaciteit onvoldoende is om die opdrachten uit te voeren, verhelpt de zonale raad daaraan.

Om te waken over de band tussen het lokale niveau en het federale niveau, wordt het zonaal plan voorbereid, rekening houdend met het nationaal veiligheidsplan. Voor zover het zonaal veiligheidsplan een weerslag heeft op domeinen waaromtrent de gemeenteraad bevoegd is, wordt het zonaal plan in een ééngemeentezone voor goedkeuring voorgelegd aan de gemeenteraad en voor de meergemeentenzones aan de politieraad. Na goedkeuring door de procureur des Konings en de burgemeesters, wordt het vervolgens ter goedkeuring voorgelegd aan de minister van Justitie en de minister van Binnenlandse Zaken, die hierbij dwingende termijnen opgelegd zullen krijgen.

B. 7. Gemeentelijke verantwoordelijkheden op het vlak van bestuurlijke politie

In de wet van 3 april 1997 wordt herhaald dat de burgemeester zijn bevoegdheden van bestuurlijke politie uitoefent, onverminderd de bevoegdheden van de minister van Binnenlandse Zaken en van de provinciegouverneur. Die wet zal worden aangevuld, teneinde het aanvullend karakter van hun optreden te preciseren in de geest van de omzendbrief van 10 december 1987 betreffende de ordehandhaving: de minister van Binnenlandse Zaken en de gouverneur beschikken over de bevoegdheden van bestuurlijke politie van de burgemeester in geval van het in gebreke blijven, bij gebeurtenissen of onrusten die plaatsvinden op het grondgebied van verscheidene gemeenten, of wanneer, hoewel de gebeurtenis of de situatie plaatsvindt in een enkele gemeente, hun optreden vereist is op grond van het algemeen belang. (*Voorbeeld: het verbieden van een betoging en niet het gezag over de lokale politie die belast is met de uitvoering van deze beslissing.*)

Dit mechanisme betreft de bevoegdheid om maatregelen van bestuurlijke politie te treffen in de zin van het artikel 3, 1°, van de wet op het politieambt, en betreft niet het functionele gezag van de burgemeester over de lokale politie.

B.8. De chef van de lokale politie

1. De chef van de lokale politie wordt ermee belast het zonaal veiligheidsplan uit te voeren, onder het gezag van de burgemeester(s) en van de procureur des Konings.

2. Onverminderd de bevoegdheden van de gerechtelijke overheden en onder het gezag van de burgemeester(s), leidt, organiseert en verdeelt hij de op-

missies puisse être assurée en tout temps, en particulier les missions locales. S'il s'avère, en cours d'exécution de plan zonal, que les capacités prévues sont insuffisantes pour exécuter ces missions, le conseil zonal y remédie.

Pour veiller au lien entre le niveau local et le niveau fédéral, le plan zonal est préparé en tenant compte du plan national de sécurité. Pour autant qu'il ait des répercussions sur les matières relevant de la compétence du conseil, le plan zonal est soumis pour accord au conseil communal. Dans les zones pluricommunales, il est soumis au conseil zonal de police. Après avoir été approuvé par le procureur du Roi et les bourgmestres, il est ensuite soumis pour approbation aux ministres de la Justice et de l'Intérieur. Des délais de rigueur seront d'application.

B.7. Responsabilités communales en matière de police administrative

La loi du 3 avril 1997 a rappelé que le bourgmestre exerce ses compétences de police administrative sans préjudice des compétences du ministre de l'Intérieur et du gouverneur de province. Elle sera complétée dans l'esprit de la circulaire du 10 décembre 1987 sur le maintien de l'ordre public pour préciser le caractère subsidiaire de leur intervention: le ministre de l'Intérieur et le gouverneur de province disposent des compétences de police administrative du bourgmestre en cas de carence, d'événements ou de troubles s'étendant au territoire de plusieurs communes, ou lorsque, bien que l'événement ou la situation soit localisée dans une seule commune, l'intérêt général exige leur intervention. (*Exemple: interdiction d'une manifestation et non l'autorité sur la police locale chargée d'exécuter cette décision.*)

Ce mécanisme concerne la compétence de prendre des mesures de police administrative au sens de l'article 3, 1°, de la loi sur la fonction de police, et ne concerne pas l'autorité fonctionnelle du bourgmestre sur la police locale.

B.8. Le chef de la police locale

1. Le chef de la police locale est chargé, sous l'autorité du (des) bourgmestre(s) et du procureur du Roi, d'exécuter le plan zonal de sécurité.

2. Sans préjudice des compétences des autorités judiciaires, il assume, sous l'autorité du (des) bourgmestre(s), la direction, l'organisation et la répartition

drachten in het politiekorps, en zorgt hij voor het beheer. Hij beschikt, met andere woorden, over de bevoegdheid om bepaalde beslissingen te nemen.

3. Om zijn functies uit te oefenen, kan hij — op gewoon verzoek — een beroep doen op de ondersteuning van de federale politie, in de vorm van adviezen, deskundigen, informatie, documentatie, ...

4. Teneinde te komen tot een uniformering van de selectie en de evaluatie en derhalve de mobiliteit van de politieofficieren te garanderen, neemt de algemene inspectie deel aan de evaluatie van de kandidaat-politiefchefs van de lokale politie en aan de evaluaties tijdens de duur van het mandaat.

5. De chef van de lokale politie moet het politiekorps, onder het gezag van de burgemeester(s), zodanig organiseren, dat de normen en standaarden in acht worden genomen en dat de vorderingen en opdrachten van federale aard worden uitgevoerd.

B.9. Functionele banden tussen het lokaal en het federaal niveau

De lokale politie zal de huidige opdrachten van de gemeentepolitie en die van de territoriale rijks-wachtbrigades uitoefenen en geheel of gedeeltelijk, die welke die brigades thans uitvoeren voor rekening van het federale niveau. Daartoe wordt voorzien in twee mechanismen.

1. De minister van Binnenlandse Zaken en de minister van Justitie, ieder binnen zijn bevoegdheidsdomein, zullen de burgemeesters, met name op basis van het nationaal veiligheidsplan dat zij jaarlijks vaststellen, de nodige richtlijnen toesturen voor de uitvoering door de lokale politie en op het grondgebied van de zone, van opdrachten van federale aard. Die richtlijnen hebben een dwingend karakter.

Voorbeelden:

- *een sperzone instellen of een zone waarin controle wordt uitgeoefend bij een geval van varkenspest;*
- *zorgen voor de onmiddellijke bescherming (escorte) of de bescherming vanop afstand (observatie) van geldtransporten of van een nucleair transport:*
 - *deelnemen aan een politiealarm;*
 - *sommige plaatsen beschermen, die onder de federale overheid ressorteren (ambassades, luchthavens, hoven en rechtbanken);*
 - *optreden bij een ramp of een ernstig ongeluk;*
- *de nodige informatie voor de federale overheid inwinnen;*
- *deelnemen aan alcoholcontroles;*

des tâches au sein du corps de police, et l'exécution de la gestion. En d'autres termes, il dispose d'une délégation pour prendre certaines décisions.

3. Pour assurer ses fonctions, il bénéficie — sur simple demande — de l'appui de la police fédérale sous forme de conseils, d'experts, d'informations et de documentation, ...

4. En vue d'assurer l'uniformisation de la sélection et de l'évaluation et donc de garantir la mobilité des officiers de police, l'inspection générale participe à l'évaluation des candidats chefs de police et aux évaluations en cours de mandat.

5. Le chef de la police locale doit organiser, sous l'autorité du (des) bourgmestre(s) le corps de police de manière telle que les normes et standards soient respectés, et que les réquisitions et les missions à caractère fédéral soient exécutées.

B.9. Liens fonctionnels entre niveau local et niveau fédéral

La police locale exécutera les missions actuelles des polices communales, et tout ou partie de celles que les brigades territoriales de la gendarmerie exercent actuellement pour compte du fédéral. À cette fin, deux mécanismes sont prévus.

1. Les ministres de l'Intérieur et de la Justice, chacun dans le domaine de sa compétence, adresseront aux bourgmestres, notamment sur base du plan national de sécurité qu'ils fixent pour chaque année, les directives nécessaires à l'exécution, par la police locale, de missions à caractère fédéral. Ces directives sont contraignantes.

Exemples:

- *opérer un bouclage ou une surveillance de zone en cas de peste porcine;*
- *assurer la protection immédiate (escorte) ou rapprochée (observation) des fourgons ou d'un transport nucléaire;*
 - *participer aux alertes de police;*
 - *protéger certains lieux ressortissant à la responsabilité fédérale (ambassades, aéroports, cours et tribunaux);*
 - *intervenir lors d'une calamité, d'une catastrophe ou d'un sinistre grave;*
 - *collecter les informations nécessaires aux autorités fédérales;*
 - *participer à des campagnes de contrôle de l'alcoolémie;*

— maatregelen uitvoeren om de wet op de toegang tot het grondgebied toe te passen, met inbegrip van de grenscontrole;

— de veeartsen beschermen bij een controle;

— het overbrengen van gedetineerden beschermen;

— een belangrijk gerechtelijk onderzoek ondersteunen;

— deelnemen aan een belangrijke actie van bestuurlijke politie (b.v. Euro 2 000).

Die opdrachten van federale aard vergen, over het algemeen, een langdurig of herhaald optreden in dezelfde politiezone. In vele gevallen kunnen zij worden opgenomen in het zonaal veiligheidsplan en een verhoging van de federale dotatie tot gevolg hebben (zie B. 12). Deze opdrachten zullen in de wet worden opgesomd op gedetailleerde dan wel op algemene wijze, in functie van het geval.

Wanneer de uitvoering ervan van permanente aard is alsmede een zekere continuïteit vertoont en geen inbreuk zal maken op het principe dat de volledige basispolitiezorg enkel wordt uitgeoefend door de lokale politie (zie B. 1), is het gerechtvaardigd dat die opdrachten door de federale politie worden uitgevoerd. (Voorbeelden: bescherming van een belangrijk justitiepaleis; grenscontrole te Zaventem.)

De bevoegde minister zal de interventieprincipes voor elk scenario bepalen. Wanneer de plaatselijke politiedienst(en) moet(en) optreden samen met de federale politie, zal hij het politieniveau (lokaal of federaal) aanwijzen, dat belast is met de leiding over en de coördinatie van de operaties. Voor de opdrachten van bestuurlijke politie, pleegt de minister van Binnenlandse Zaken bij het opstellen van de richtlijn overleg met de betrokken burgemeester, zowel wat de omvang van de opdracht betreft, als over het niveau dat de leiding over en de coördinatie van de operaties zal verzekeren.

De richtlijnen van de minister van Justitie betreffende de opdrachten van gerechtelijke politie worden genomen na advies van het College van procureurs-generaal (art. 143ter Ger. W.). Zij worden gespecificeerd door de procureurs des Konings (art. 26 en 28ter, § 2, Sv.).

De minister van Binnenlandse Zaken of de minister van Justitie kunnen eveneens de lokale politie vorderen wanneer de burgemeester of de lokale politie geen gevolg geeft aan de richtlijnen bedoeld in punt 1.

De uitvoering van deze federale opdrachten mag niet tot gevolg hebben dat de uitvoering van de lokale politietoedelingen in het gedrang wordt gebracht.

2. De minister van Binnenlandse Zaken kan de lokale politie van een zone vorderen in geval van ramp, onheil of schadegeval, oproer, kwaadwillige samenscholingen of ernstige en nakende bedreigingen

— exécuter des mesures pour appliquer la loi sur l'accès au territoire, en ce compris les contrôles aux frontières;

— protéger les vétérinaires lors d'un contrôle;

— protéger les transfèrements de détenus;

— soutenir une enquête judiciaire importante;

— participer à une action de police administrative importante (ex: Euro 2 000).

Ces missions à caractère fédéral nécessitent généralement une mise en œuvre dans la même zone de police, et de manière prolongée ou répétitive. Elles peuvent, dans de nombreux cas, être inscrites dans le plan zonal de sécurité et avoir pour effet une augmentation de la dotation fédérale (voir B.12). Ces missions figureront dans la loi de manière précise ou générale, en fonction des cas.

Lorsque leur exécution revêt un caractère de permanence et de continuité, et n'est pas susceptible de porter atteinte au principe selon lequel toute la fonction de police de base est uniquement assurée par la police locale (voir B.1), il est justifié que ces missions soient assurées par la police fédérale. (Exemples: protection d'un palais de justice important; contrôles aux frontières à Zaventem.)

Le ministre compétent prévoira les principes d'intervention dans chaque cas de figure. Lorsque la ou les polices locales doivent intervenir avec la police fédérale, il désignera le niveau de police (local ou fédéral) chargé d'assurer la direction et la coordination des opérations. Pour les missions de police administrative, le ministre de l'Intérieur se concerta lors de l'élaboration de la directive, le cas échéant, avec le bourgmestre concerné, tant sur l'ampleur de la mission, que sur le niveau qui va assurer la direction et la coordination des opérations.

Les directives du ministre de la Justice concernant les missions de police judiciaire sont prises après avis du Collège des procureurs généraux (art. 143ter CJ). Elles sont détaillées par les procureurs du Roi (art. 26 et 28ter, § 2, CIC).

Le ministre de l'Intérieur ou le ministre de la Justice pourront également requérir la police locale lorsque le bourgmestre ou la police locale ne donnent pas suite aux directives.

L'exécution de ces missions fédérales ne peut pas avoir comme conséquence de mettre en péril l'exécution des missions de police locale.

2. Le ministre de l'Intérieur peut requérir la police locale d'une zone en cas de calamité, de catastrophe, de sinistre grave, d'émeutes, d'attroupements hostiles ou de menaces graves ou imminentes contre l'ordre

van de openbare orde, in een andere zone en wanneer de middelen van de lokale politie van deze zone niet volstaan, zelfs nadat deze versterkt werden d.m.v. akkoorden tussen de zonale politie (zie B.3). De opdrachten uitgevoerd door de opgevorderde eenheden worden uitgevoerd onder het gezag van de burgemeester van de betrokken gemeente, behalve in de gevallen voorzien in het punt B.7., en onder de operationele leiding en coördinatie van de streekcommissaris coördinator van de federale bestuurlijke politie.

De middelen van de lokale politie-eenheden die moeten worden ingezet voor de uitvoering van deze vordering blijven beperkt tot een aantal manuren, dat jaarlijks wordt vastgesteld. Dat aantal varieert van 10% tot 20% van de minimum personeelsformatie, naargelang van het specifieke karakter van de zone. Dat maximum van 20% kan worden opgetrokken in functie van het getransfereerde effectief of via een verhoging van de federale dotatie (zie B.12). In noodgevallen of wanneer de nationale veiligheid zulks vergt, kan de minister van Binnenlandse Zaken evenwel beslissen dat bijkomende opdrachten van federale bestuurlijke politie zullen worden uitgevoerd.

B.10. De bevoegde autoriteiten voor de organisatie en de leiding van de lokale politie

Wat de organisatie van de lokale politie betreft (= «de bevoegdheid om de politie te organiseren en te beheren»), blijven de bestaande organen hun bevoegdheden behouden: de gemeenteraad, het college van burgemeester en schepenen, gelet op de wijzigingen vervat in het voorontwerp tot wijziging van de nieuwe gemeentewet (tussenkomen van een selectiecommissie voor de bevorderingen en benoemingen, en tucht).

1. In de ééngemeentezones, worden de bevoegdheden van de burgemeester en van de gemeenteraden niet gewijzigd.

2. In meergemeentezones:

— behoren deze bevoegdheden, met inbegrip van het voorstellen van de kandidaat-korpschefs, tot het college van burgemeesters en, bij delegatie, tot de burgemeester die dat college voorziet.

Dit college wordt voorgezeten door een burgemeester, aangewezen volgens een mechanisme dat eigen is aan de zone en dat zal afhangen van het type zone (b.v. beurtrol, gemeente met het hoogste budget voor politie, anciënniteit, ...). Er zal moeten over gewaakt worden dat aan deze functie de grootst mogelijke continuïteit wordt verleend. Het college van burgemeesters oefent eveneens de bevoegdheden van de colleges van burgemeesters en schepenen uit. Het college beslist bij meerderheid van stemmen, die ponsgewijs verdeeld worden over de verschillende gemeenten.

public dans une autre zone et lorsque les moyens de la police locale de cette zone ne suffisent pas, même après avoir été renforcés par le biais d'accords entre polices zonales (voir B.3). Les missions exécutées par les unités requises le sont sous l'autorité du bourgmestre de la commune concernée, sauf dans les cas visés au point B. 7, et sous la direction et la coordination opérationnelle du commissaire-coordonateur de la police fédérale administrative de la circonscription.

Les ressources des polices locales devant être mises en œuvre pour exécuter cette réquisition sont limitées à un nombre d'heures/hommes fixés annuellement. Ce nombre varie de 10% à 20% du cadre minimum en fonction de la spécificité de la zone. Ce maximum de 20% peut être augmenté en fonction de l'effectif transféré ou par le biais d'une augmentation de la dotation fédérale (voir B.12). En cas d'urgence ou lorsque la sécurité nationale l'exige, le ministre de l'Intérieur peut cependant décider que des missions de police administrative fédérale supplémentaires seront exécutées.

B.10. Les autorités compétentes pour l'organisation et la gestion de la police locale

Sur le plan de l'organisation de la police locale (= «le pouvoir d'organiser et de gérer la police»), les organes existants conservent leurs compétences: conseil communal, collège et bourgmestres, compte tenu des modifications contenues dans l'avant-projet modifiant la nouvelle loi communale (intervention d'une commission de sélection pour les promotions et nominations, et discipline).

1. Dans les zones unicomunales, les compétences du bourgmestre et des conseils communaux ne sont pas modifiées.

2. Dans les zones pluricomunales:

— les compétences du bourgmestre, y compris en matière de présentation des candidats chefs de corps, seront exercées par le collège des bourgmestres et, par délégation, au bourgmestre président ce collège.

Le collège est présidé par un bourgmestre désigné selon un mécanisme propre à la zone et qui sera fonction du type de zone (ex: tournante, commune votant le budget police le plus important, ancienneté, ...) Il faudra veiller à assurer à cette fonction le plus de continuité possible. Le collège des bourgmestres exerce également les compétences des collèges des bourgmestres et échevins. Le collège statue à la majorité des voix qui sont réparties en fonction de la pondération des parts.

— De bevoegdheden van de gemeenteraad worden uitgeoefend door de zonale politieraad(1). Die politieraad bestaat uit gemeenteraadsleden die dubbel proportioneel worden aangewezen: enerzijds in functie van de belangrijkheid van de gemeenten, en anderzijds in functie van de samenstelling van die raden. De burgemeesters maken eveneens deel uit van de zonale politieraad.

De zonale politieraad beschikt over de rechtspersoonlijkheid en steunt, voor de voorbereiding en de uitvoering van zijn beslissingen, op de lokale politie en op de gemeentebesturen (in bepaalde gevallen op één gemeentebestuur). Deze raad waakt erover dat de verschillende politiereglementen van de gemeenten van de zones geharmoniseerd worden.

B.11. De garantie van een gelijkwaardige minimale dienstverlening

Ten einde in het hele land een gelijkwaardige dienstverlening te waarborgen aan de bevolking, bepaalt de federale overheid, na advies van de adviesraad van burgemeesters, normen voor de uitrusting, de werking en de organisatie. (*Voorbeelden: het minimum aantal wijkagenten per inwoner en de basisinhoud van een « community policing » aanpak; de oprichting van een dienst slachtofferbejegening en de basisopdrachten van die dienst; de norm inzake informatica-compatibiliteit; de inhoud van een gespecialiseerde opleiding; de voorwaarden waaronder een zonale politiedienst een gespecialiseerde eenheid kan vormen.*)

Sommige van die normen (zie B.12) zijn minimumnormen die mogen worden overschreden door de gemeenten van de zones die dat wensen. Andere normen hebben daarentegen tot doel onnodig dubbelgebruik met de opdrachten van de federale politie te voorkomen. (*Voorbeeld: de oprichting van laboratoria door de lokale politie; de voorwaarden waaronder een zonepolitie bijzondere technieken kan gebruiken of een interventie-eenheid oprichten*). Kwaliteitsnormen zullen eveneens worden uitgewerkt, maar die zullen enkel gelden als aanbeveling.

De normen worden uitgewerkt in de algemene directie « ondersteuning » van de federale politie, directie waarin politieambtenaren van de lokale politie zullen worden gedetacheerd.

B.12. Begroting en financiering

Een koninklijk besluit, genomen na advies van de adviesraad van burgemeesters, bepaalt voor elke poli-

(1) Het verschil met de zonale veiligheidsraad (zie B.6.3) is dubbel: enerzijds bestaat deze laatste eveneens in de eengemeentezones en anderzijds is haar bevoegdheid functioneel.

— Les compétences du conseil communal sont exercées par le conseil zonal de police(1). Ce conseil de police est composé de conseillers communaux désignés à la double proportionnelle, d'une part, en fonction de l'importance des communes (population, participation financière, ...) et d'autre part en fonction de la composition des conseils. Les bourgmestres font également partie du conseil zonal de police.

Le conseil zonal de police est doté de la personnalité juridique et s'appuie sur la police locale et sur les administrations communales (dans certains cas, sur une administration communale) pour la préparation et l'exécution de ses décisions. Il veillera à ce que les différents règlements de police des communes de la zone soient harmonisés.

B.11. La garantie d'un service minimum équivalent

Pour garantir un service à la population équivalent dans l'ensemble du pays, le fédéral détermine, après avis du conseil consultatif des bourgmestres, des standards d'équipement, de fonctionnement et d'organisation. (*Exemples: le nombre minimal d'agents de quartier par habitant et le contenu de base d'une approche en termes de « community policing »; la création d'un service d'aide aux victimes et les fonctions de base de ce service; le standard de compatibilité informatique; le contenu d'une formation spécialisée; les conditions dans lesquelles une police zonale peut constituer une unité spécialisée.*)

Certains de ces standards (voir B.10) constituent des normes minimales qui peuvent être dépassées par les communes de la zone qui le souhaitent. D'autres standards ont par contre pour but d'éviter des doubles emplois inutiles avec les missions de la police fédérale (*Exemple: la création de laboratoires dans les polices locales; les conditions dans lesquelles une police de zone peut pratiquer les techniques particulières de recherche ou créer une unité d'intervention*). Des standards de qualité seront également développés, mais ceux-ci auront seulement valeur de recommandation.

Les standards sont développés dans la direction générale « appui » de la police fédérale, dans laquelle des policiers locaux sont affectés.

B.12. Budget et financement

Un arrêté royal pris après avis du conseil consultatif des bourgmestres fixera un effectif policier minimal et

(1) La différence avec le conseil zonal de sécurité (voir B.6.3) est double: d'une part ce dernier existe également dans les zones unicommunales, en outre, sa compétence est fonctionnelle.

tiezone, een minimaal politie-effectief en minimale begrotingsnormen. De budgettaire normen zullen worden vastgesteld na overleg met de gewesten, procedure, die het voorwerp zal uitmaken van een samenwerkingsakkoord. Bovendien worden specifieke subsidies toegestaan, zoals dit momenteel het geval is. (*Voorbeeld: financiële hulp voor de uitrusting (trekkingsrechten), veiligheidscontracten, financiële hulp bij de politiecoördinatie in het Frans-Belgische grensgebied, preventiecontracten, ...*)

In meergemeentenzones zal een verdeelsleutel worden vastgelegd m.b.t. de budgettaire verdeling tussen de gemeenten, en keurt elke gemeenteraad van de zone een gemeentelijke politiedotatie goed, die wordt overgemaakt aan de politieraad.

Indien een gemeente meer middelen wenst te besteden aan de lokale politie dan is voorgeschreven bij de minimumnorm, moet zij die extra middelen besteden aan de begroting van de zone of aan een bijzonder programma. (*Voorbeeld: in een zone beschikt gemeente A over een gemeentepark. Daar er tussen de burgemeesters geen akkoord wordt gevonden om een hondenbrigade in te stellen, besluit de gemeente alleen de nodige gelden daarvoor uit te trekken. De chef van de lokale politie zal verplicht zijn daaraan gevolg te geven en die gelden voor dat programma te bestemmen.*)

Federale dotatie: De financiële middelen van de gemeenten zullen worden aangevuld met een jaarlijkse federale dotatie die aan de zone wordt toegekend en waarvan het bedrag de kosten dekt van het personeel van de federale politie dat daadwerkelijk wordt geïntegreerd in de lokale politie, met inbegrip van het administratief en logistiek personeel, de werkingskosten en de beheerskosten, aangezien, vóór het werkelijk over te dragen personeel wordt bepaald, de lijst moet worden opgemaakt van de opdrachten van federale aard die door de lokale politie moeten worden uitgevoerd, maar ook van de opdrachten ter ondersteuning waarmee de federale politie wordt belast.

In de praktijk zal dat bedrag schommelen op grond van de naleving door de gemeenten van de zone van de minimumnormen inzake personeel en budget en van de omvang van de federale opdrachten die binnen de zone worden verzorgd. Met andere woorden, de gemeenten die niet voldoen aan de normen betreffende het minimaal personeelsbestand zullen de kosten verbonden aan een deel van de geïntegreerde nationale politiemensen voor hun rekening moeten nemen terwijl de gemeenten die voldoen aan de normen en die vaker federale opdrachten moeten vervullen (voorbeeld: gemeente waarin veel ambassades gevestigd zijn), een toelage krijgen die de aan die tenlasteneming verbonden kosten overschrijdt.

des normes budgétaires minimales pour chaque zone de police. Les normes budgétaires seront fixées après concertation avec les régions, procédure qui fera l'objet d'un accord de coopération. En outre, des subventions spécifiques seront octroyées, comme actuellement. (*Exemples: aide financière pour l'équipement (droits de tirage), contrat de sécurité, aide financière pour la coordination policière dans la région frontalière franco-belge, contrat de prévention, ...*)

Pour les zones pluricommunales, une clé de répartition budgétaire entre les communes sera également fixée et chaque conseil communal de la zone vote une dotation communale de police qui est versée au conseil de police.

Si une commune souhaite consacrer à la police locale plus de ressources que la norme minimale, soit elle affecte ce supplément au budget de la zone, soit elle l'affecte à un programme particulier. (*Exemple: dans la zone, la commune A possède un parc communal. À défaut d'accord entre les bourgmestres pour constituer une brigade canine, la commune décide seule de voter les crédits nécessaires. Le chef de police local sera tenu d'y donner suite et d'affecter ces recettes à ce programme.*)

Dotation fédérale: Les moyens financiers des communes seront complétés par une dotation fédérale annuelle allouée à la zone, dotation dont le montant couvre la prise en charge du personnel de la police fédérale effectivement intégré dans la police locale, en ce compris le personnel administratif et logistique, les frais de fonctionnement et les coûts de gestion, sachant qu'avant de fixer l'effectif réel transféré, il conviendra de faire l'inventaire des missions à caractère fédéral à exécuter par la police locale, mais aussi des missions d'appui revenant à la police fédérale.

En pratique, ce montant fluctuera en fonction du respect par les communes de la zone des normes minimales en matière de budget et de personnel et de l'importance des missions à caractère fédéral assurées dans la zone. Autrement dit, les communes qui ne remplissent pas les normes concernant l'effectif minimal devront prendre à leur charge les frais liés à une partie des policiers nationaux intégrés, tandis que celles qui remplissent ces normes et doivent assurer des missions fédérales plus nombreuses (exemple: commune dans laquelle de nombreuses ambassades sont établies) bénéficient d'une subvention qui dépasse les coûts liés à cette prise en charge.

Na enkele jaren moeten de federale dotaties worden geëvalueerd, opdat de zones, in gelijke omstandigheden, gelijke dotaties zouden ontvangen.

De gebouwen en het materieel noodzakelijk voor de werking van de geïntegreerde federale politieambtenaren zullen overgedragen of ter beschikking gesteld worden van de gemeente, in voorkomend geval van de zonale politieraad onder de voorwaarden die bij wet zullen worden vastgelegd. Er dient evenwel onderzocht te worden op welke manier de lokale politie en de federale politie kunnen samenwerken op het vlak van de aankopen en van de gebouwen.

B.13. Toezicht

Enkel en alleen de lokale politie staat in voor de globale basispolitiezorg. De federale politie zal geen bijkomende rol meer vervullen in de basispolitiezorg, zoals dat thans wordt gedaan door de rijkswacht. Indien de lokale politie dus niet in staat is om de basispolitiezorg te verzekeren, komt de veiligheid op het niveau van de zone in gevaar, en zal afbreuk worden gedaan aan federale belangen vermits de federale opdrachten niet meer zouden worden uitgevoerd.

Bovendien komen de globale aanpak van de geïntegreerde politiestructuur en het beginsel van de gelijkwaardige dienstverlening, welke moeten verzekerd worden, in het gedrang. De organisatie van een lokale politie overstijgt derhalve de sfeer van de gemeentelijke belangen en vormt derhalve geen opdracht van uitsluitend gemeentelijk belang.

De invoering van een mechanisme van specifiek toezicht op de gemeentelijke beslissingen en op de beslissingen van de meergemeentelijke organen die betrekking hebben of van toepassing zijn op de lokale politieambtenaren, met uitzondering van de beslissingen inzake tucht, of op de lokale politie, is noodzakelijk, want het federaal niveau moet de beslissingen die eventueel door lokale overheden worden genomen en waardoor de lokale politie misschien niet zou kunnen instaan voor de basispolitiezorg, kunnen bijsturen.

Dat toezicht, ingesteld en georganiseerd bij federale wet zal door het federaal niveau worden uitgeoefend en zal enkel betrekking hebben op de inachtneming van alle federale normen, standaarden en richtlijnen met betrekking tot de politie. De procedure zal dwingende termijnen voorzien.

Gelet op de bevoegdheden van de gewesten inzake het financieel evenwicht van de gemeenten, is het aangewezen hen te betrekken, bijvoorbeeld bij wege van een samenwerkingsakkoord, bij de uitoefening van het toezicht op de begrotingsbeslissingen, zijnde, voor de ééngemeenten zones, het stemmen van de politiebegroting, en, voor de meergemeentenzones, het stemmen van de gemeentelijke dotatie aan de politieraad.

Il conviendra après quelques années d'évaluer les dotations fédérales afin que, dans ces circonstances égales, les zones reçoivent des dotations équivalentes.

Les bâtiments et le matériel nécessaires au fonctionnement des policiers fédéraux intégrés seront transmis ou mis à la disposition de la commune ou, le cas échéant, du conseil zonal de police aux conditions à déterminer par la loi. Il faudra examiner comment la police locale et la police fédérale collaboreront dans le domaine des achats et des bâtiments.

B.13. Tutelle

L'entière responsabilité de la fonction de police de base est assurée par la police locale, et uniquement par elle. La police fédérale ne joue plus de rôle complémentaire dans la fonction de police de base, comme le fait maintenant la gendarmerie. Dès lors, si la police locale n'était pas dans les conditions d'accomplir la fonction de police de base, la sécurité s'en trouverait compromise au niveau de la zone, et il serait porté atteinte aux intérêts fédéraux du fait que les missions à caractère fédéral ne pourraient être exécutées.

En outre, l'approche globale de la structure policière intégrée et le principe du service équivalent doivent être assurés. L'organisation d'une police locale dépasse dès lors la sphère des intérêts communaux et ne constitue pas une mission d'intérêt exclusivement communal.

L'instauration d'un mécanisme de tutelle spécifique sur les décisions communales et sur les décisions des organes pluricommunaux qui concernent ou qui sont applicables aux policiers locaux, à l'exception des décisions en matière disciplinaire, ou à la police locale s'impose car le fédéral doit pouvoir remédier aux décisions que prendraient éventuellement des autorités locales et qui auraient pour résultat que la police locale ne pourrait pas remplir sa mission de police de base.

Cette tutelle, créée et organisée dans une loi fédérale, sera exercée par le niveau fédéral et portera uniquement sur le respect de toutes les normes, standards et directives fédéraux concernant la police. La procédure comprendra des délais de rigueur.

Au vu des attributions des régions en matière d'équilibre financier des communes, il s'indique de les associer, par exemple par un accord de coopération, à l'exercice de cette tutelle spécifique sur les décisions budgétaires que constituent, dans les zones unicomunales, le vote du budget de la police, et dans les zones pluricommunales, le vote de la dotation communale au conseil de police.

C. DE FEDERALE POLITIE**C.1. Opdrachten van de federale politie**

- De uitvoering van gespecialiseerde en bovenlokale opdrachten;
- De steun aan de lokale politie;
- Haar eigen beheer.

De gespecialiseerde en bovenlokale opdrachten van de federale politie maken, samen met de basispolitiezorg, de geïntegreerde politie uit. Die opdrachten worden uitgevoerd op nationaal niveau of, op gedecentraliseerde wijze.

1. Gespecialiseerde of bovenlokale opdrachten

1.1. De opdrachten van gerechtelijke politie zijn die welke thans worden uitgevoerd door de gerechtelijke politie, door de bewakings- en opsporingsbrigades en door de eenheden van de generale staf van de rijks-wacht die de BOB ondersteunen en coördineren. De klemtoon ligt op het gespecialiseerd onderzoek (corruptie, georganiseerde misdaad) en op de ontwikkeling van een recherche-expertise (operationele strafrechtelijke analyse, vermogensonderzoek, R&D...). De minimale getalsterkte van de algemene directie « gerechtelijke politie » zal bij wet bepaald worden. Overeenkomstig artikel 143ter van het Gerechtelijk Wetboek, zal de minister van Justitie, vertrekkende van de principes van specialiteit en subsidiariteit, die in de wet zullen worden opgenomen, de opdrachten van gerechtelijke politie bepalen die prioritair worden uitgevoerd, enerzijds, door de gerechtelijke eenheden van de federale politie, anderzijds, door de lokale politie.

1.2. De opdrachten van bestuurlijke politie betreffen het toezicht op en de aanpak van bovenlokale of lokale gebeurtenissen en onlusten die een algemeen belang vertonen, de voorbereiding en de coördinatie van grootschalige operaties; de gespecialiseerde politie (autosnelwegen, grenzen, communicatie).

2. De ondersteuning en bijstand

2.1. De niet-administratieve ondersteuning omvat:

- de steun verstrekt door de algemene directies van gerechtelijke politie en bestuurlijke politie;
- het optreden van de operationele eenheden (reserve, speciale eenheden, luchtsteun, ...);
- het informatiebeheer;
- de telecommunicatie en informatica;
- de internationale politietsamenwerking.

2.2. De administratieve ondersteuning omvat:

- politiebeleid;

C. LA POLICE FÉDÉRALE**C.1. Missions de la police fédérale**

- L'exécution de missions spécialisées et supra-locales;
- L'appui aux polices locales;
- Sa propre gestion.

Les missions spécialisées et supra-locales de la police fédérale constituent, avec la fonction de police de base, la police intégrée. Ces missions s'exécutent soit au niveau national, soit de manière déconcentrée.

1. Missions spécialisées ou supra-locales

1.1. Les missions de police judiciaire sont celles qui sont actuellement exécutées par la police judiciaire, par les brigades de surveillance et de recherches et par les éléments de l'état-major de la gendarmerie qui appuient et coordonnent les BSR. L'accent est mis sur la recherche spécialisée (corruption, crime organisé), le développement d'une expertise de recherche (analyse criminelle opérationnelle, analyse de patrimoine, R&D...). L'effectif minimum de la direction générale de la police judiciaire sera fixé dans la loi. Conformément à l'article 143ter du Code judiciaire, le ministre de la Justice déterminera, en partant des principes de spécialité et de subsidiarité, qui seront repris dans la loi, les missions de police judiciaire qui sont remplies prioritairement, d'une part, par les unités judiciaires de la police fédérale, et, d'autre part, par les polices locales.

1.2. Les missions de police administrative concernent la gestion et la maîtrise d'événements et de troubles supra-locaux ou locaux d'une importance générale, la préparation et la coordination des opérations d'envergure; la police spécialisée (autoroutes, frontières, communications).

2. L'appui et le soutien

2.1. L'appui non administratif comprend:

- le soutien apporté par les directions générales de police judiciaire et de police administrative;
- l'intervention des unités opérationnelles (réserve, unités spéciales, appui aérien, ...);
- la gestion des informations;
- l'informatique et la télématique;
- la coopération policière internationale.

2.2. L'appui administratif comprend:

- la politique de police;

- het opstellen van de veiligheidsplannen (statistiek);
- het voorbereiden van normen en standaarden;
- research and development en de hulp bij de bevordering van de algemene kwaliteit;
- het opleidingsbeleid (programma's, ...) en het personeelsbeleid (eenheidsstatuut);
- de gecentraliseerde logistiek (gezamenlijke aankopen, gemeenschappelijke infrastructuur).

Deze niet-administratieve en administratieve ondersteuningsopdrachten worden uitgeoefend ten behoeve van de lokale politie en van de eenheden van de federale politie, hetgeen de aanwezigheid van lokale politieambtenaren verrechtvaardigt in de schoot van de federale politie met inbegrip van verantwoordelijke functies. Deze aanwezigheid zal bijzonder merkbaar zijn in de algemene directie steundiensten, die, wat betreft de administratieve steun, zal worden geleid door een officier van de lokale politie en zal zijn samengesteld uit politieambtenaren van de lokale en van de federale politie.

Dit is eveneens de reden van de aanwezigheid van vertegenwoordigers van de lokale politie in de federale politieraad.

3. Het beheer van de federale politie

- Beheer van het personeel.
- Budget en boekhouding.
- Logistiek, infrastructuur, aankopen,

C.2. Bevoegde overheden voor de federale politie

1. De ministers

De federale politie ressorteert onder de minister van Binnenlandse Zaken en de minister van Justitie die, elk naargelang van hun bevoegdheden, richtlijnen, instructies en bevelen kunnen verstrekken aan de nationale commissaris en, in sommige gevallen, rechtstreeks aan de directeur-generaal, respectievelijk van de bestuurlijke politie en van de gerechtelijke politie. De ministers bepalen, in overleg, de opdrachten en de prioritaire doelstellingen van de federale politie.

De ministers dragen gezamenlijk de verantwoordelijkheid voor de organisatie en het bestuur van de federale politie; zij kunnen hun gezag tot uiting laten komen in de organisatie en de werking van de politie.

2. De gerechtelijke overheden

In haar opdrachten van gerechtelijke politie, wordt de federale politie geregeld door de wet «Franchimont» en de wet op het college van procureurs-generaal en de nationaal magistraat.

- la préparation des plans de sécurité (statistiques);
- la préparation des normes et des standards;
- la recherche et le développement et l'aide à la qualité totale;
- la politique de formation (programmes, ...) et du personnel (statut unique);
- la logistique centralisée (achats et infrastructure communs).

Ces missions d'appui non administratif et administratif sont assurées au profit des polices locales et des unités de la police fédérale, ce qui justifie la présence de policiers locaux, en ce compris dans des postes à responsabilités, au sein de la police fédérale. Cette présence sera particulièrement visible dans la direction générale des services d'appui qui, pour ce qui concerne l'appui administratif, sera dirigée par un officier de la police locale et composée par des policiers de la police locale et de la police fédérale.

C'est également la raison de la présence de représentants de la police locale au conseil fédéral de police.

3. La gestion de la police fédérale

- Gestion du personnel.
- Budget et comptabilité.
- Logistique, infrastructures, achats, ...

C.2. Autorités compétentes pour la police fédérale

1. Les ministres

La police fédérale est placée sous l'autorité du ministre de l'Intérieur et du ministre de la Justice, qui, chacun en fonction de leurs compétences, peuvent donner des directives, des instructions et des ordres au commissaire national et, dans certains cas, directement au directeur général, respectivement de la police administrative et de la police judiciaire. Les ministres fixent en concertation les missions et objectifs prioritaires de la police fédérale.

Les ministres ont la responsabilité conjointe de l'organisation et de l'administration de la police fédérale, ils peuvent traduire leur autorité dans l'organisation et le fonctionnement de la police.

2. Les autorités judiciaires

Dans ses missions de police judiciaire, la police fédérale est régie par la loi «Franchimont» et la loi sur le collège des procureurs généraux et le magistrat national.

— De bevoegdheden van de rechterlijke overheden inzake de federale politie, in het bijzonder met betrekking tot de algemene directie van de gerechtelijke politie, wettigt een bijzonder mechanisme: een magistraat van het federaal parket, door de minister van Justitie aangewezen, wordt aangesteld bij de algemene directie van de gerechtelijke politie.

Die magistraat wordt ermee belast toe te zien op het gerechtelijk informatiebeheer en dat die gespecialiseerde gerechtelijke opdrachten worden uitgevoerd conform de beslissingen van de gerechtelijke overheden, niet alleen wat betreft de leiding van en het gezag over het onderzoek, maar ook overeenkomstig hun richtlijnen en de beslissingen betreffende de coördinatie en de coherente uitvoering van het strafrechtelijk beleid. Hij richt zich naar de bevoegde gerechtelijke overheid en, in voorkomend geval, naar de minister van Justitie.

— Een tweede magistraat van het federaal parket zal deze opdracht op bijzondere wijze uitoefenen ten opzichte van de anti-corruptiedienst van de algemene directie van de gerechtelijke politie. Hij zal onder de politieke verantwoordelijkheid van de minister van Justitie verslag uitbrengen aan het Parlement over de algemene werking van deze dienst en kan daartoe gehoord worden.

— Voor het informatiebeheer, dat deel uitmaakt van de algemene directie van de steundiensten, wordt een bijzonder orgaan voor het toezicht op het informatiebeheer ingesteld, voorgezeten door een magistraat van het federaal parket aangeduid door de minister van Justitie, dat moet toezien op de inachtneming van de regels inzake toegang en overdracht van gegevens. Dit orgaan is samengesteld uit een lid van de federale politie en een lid van de lokale politie. Het heeft toegang tot de gegevensbank, alsook tot de gegevensbanken van de lokale politie. De leden van dat controle-orgaan genieten een onafhankelijk statuut. Deze magistraat is niet meer onderworpen aan de hiërarchie van het federaal parket.

Dat orgaan treedt bovendien op om het bijzonder statuut van de politieambtenaren die belast zijn met het beheer van die informatie, te waarborgen. Dat statuut beschermt hen tegen elk optreden van de operationele directies van de federale politie. Het controle-orgaan waarborgt de objectiviteit van de beslissingen inzake hun statuut.

3. Elementen van integratie: het nationaal veiligheidsplan

Het nationaal veiligheidsplan omvat:

— de globale en geïntegreerde veiligheidsaanpak, die zorgt voor de samenhang van de gehele politie-structuur, en waarmee in de zonale plannen rekening moet worden gehouden;

— Les compétences des autorités judiciaires sur la police fédérale, en particulier sur la direction générale de la police judiciaire justifie un mécanisme particulier: un magistrat du parquet fédéral désigné par le ministre de la Justice est affecté auprès de la direction générale de la police judiciaire.

La mission de ce magistrat est de veiller à la gestion de l'information judiciaire et à ce que ces missions judiciaires spécialisées s'exécutent conformément aux décisions des autorités judiciaires, non seulement concernant la direction et l'autorité sur l'enquête, mais aussi leurs directives de recherche et les décisions concernant la coordination et la mise en œuvre cohérente de la politique criminelle. Il réfère à l'autorité judiciaire compétente et, le cas échéant, au ministre de la Justice.

— Un second magistrat du parquet fédéral exercera cette mission de manière particulière à l'égard du service de répression de la corruption de la direction générale de la police judiciaire. Il fera sous la responsabilité politique du ministre de la Justice, rapport au Parlement sur le fonctionnement général de ce service et pourra être auditionné.

— Pour la gestion de l'information, qui fait partie de la division générale d'appui, un organe de contrôle spécifique de la gestion de l'information présidé par un magistrat du parquet fédéral désigné par le ministre de la Justice est constitué pour veiller au respect des règles d'accès et de transmission des données. Il est composé d'un membre de la police fédérale et d'un membre de la police locale. Il dispose d'un accès illimité à la banque de données, et aussi aux banques de données des polices locales. Les membres de cet organe de contrôle bénéficient d'un statut indépendant. Ce magistrat n'est plus soumis à la hiérarchie du parquet fédéral.

Cet organe intervient en outre pour garantir le statut particulier des policiers chargés de la gestion des données. Ce statut les protège de toute intervention des directions opérationnelles de la police fédérale. L'organe de contrôle garantit l'objectivité des décisions concernant leur statut.

3. Éléments d'intégration: le plan national de sécurité

Le plan national de sécurité comprend:

— l'approche globale et intégrée de sécurité, qui donne la cohérence à l'ensemble de la structure policière, et dont les plans zonaux devront tenir compte;

— de wijze waarop de opdrachten en de prioritaire doelstellingen van de federale politie, bepaald door de overheden, moeten worden verwezenlijkt;

— de verdeling van de middelen over de algemene directies.

Het nationaal veiligheidsplan wordt goedgekeurd door de twee ministers, op voorstel van de federale politieraad. Om te komen tot een globale veiligheidsaanpak, moet in de zonale veiligheidsplannen rekening worden gehouden met het nationaal veiligheidsplan (zie B.6.3). De krachtlijnen van het nationaal veiligheidsplan zullen aan het parlement worden medegedeeld.

C.3. Structuur van de federale politie

1. De federale politieraad: de federale politieraad moet de overheden van bestuurlijke en gerechtelijke politie toelaten een belangrijke rol te spelen bij de uitwerking van het nationaal veiligheidsplan en bij de opvolging van de uitvoering ervan.

De federale politieraad evalueert de werking en de algemene organisatie van de politiediensten, ondermeer op basis van het jaarverslag van de Algemene Inspectie. Deze raad zal worden geraadpleegd voor het uitbrengen van alle reglementaire beschikkingen, normen of standaarden betreffende de lokale politie.

De raad kan voor de uitoefening van haar opdracht de algemene inspectie vatten.

Buiten de voorzitter, bestaat de federale politieraad uit gerechtelijke (vertegenwoordigers van het college van procureurs-generaal, procureurs des Konings, onderzoeksrechters) en bestuurlijke (gouverneurs en burgemeesters, deze laatsten aangeduid binnen de adviesraad van burgemeesters) overheden, vertegenwoordigers van de twee ministers, alsook de nationale commissaris en een vertegenwoordiger van de lokale politie.

2. Nationale commissaris: de nationale commissaris is belast met de leiding van de federale politie. Hij is verantwoordelijk voor de uitvoering van het politiebeleid dat is uitgewerkt door de twee ministers, en, meer in het bijzonder, voor de uitvoering van het nationaal veiligheidsplan wat de federale politie betreft.

3. Algemene directies: de federale politie zal bestaan uit algemene directies die met volgende opdrachten belast worden:

— gerechtelijke politie (operationele coördinatie, gespecialiseerd onderzoek, strijd tegen de corruptie, technische en wetenschappelijke politie (met het NICC), aanpak inzake tipgevers, bijzondere technieken, gevoelige zachte informatie, misdaadanalyse);

— la manière dont les missions et les objectifs prioritaires de la police fédérale, fixés par les autorités, sont accomplis;

— la répartition des ressources entre les directions générales.

Le plan national de sécurité est approuvé par les deux ministres sur proposition du conseil fédéral de police. Pour parvenir à une approche globale de la sécurité, les plans zonaux de sécurité doivent tenir compte du plan de sécurité nationale (voir B.6.3). Les lignes de forces du plan national de sécurité seront communiquées au Parlement.

C.3. Structure de la police fédérale

1. Conseil fédéral de police: le conseil fédéral de police doit permettre aux autorités de police administrative et judiciaire de jouer un rôle majeur dans l'élaboration du plan national de sécurité et dans le suivi de son exécution.

Le conseil fédéral de police procède à une évaluation du fonctionnement et de l'organisation générale des polices sur base du rapport annuel de l'inspection générale. Il sera consulté avant l'adoption de toute disposition réglementaire, norme ou standard concernant la police locale.

Il peut, pour l'exercice de sa mission, saisir l'inspection générale.

Le conseil fédéral de police est composé, hormis le président, des autorités judiciaires (représentants du collège des procureurs généraux, des procureurs du Roi, et des juges d'instruction) et administratives (gouverneurs et bourgmestres, ces derniers désignés au sein du conseil consultatif des bourgmestres), des représentants des deux ministres ainsi que le commissaire national et un représentant des polices locales.

2. Commissaire national: le commissaire national assure la direction de la police fédérale. Il est responsable de l'exécution de la politique policière élaborée par les deux ministres, et plus particulièrement de l'exécution du plan national de sécurité pour ce qui concerne la police fédérale.

3. Directions générales: la police fédérale comprendra des directions générales chargées des missions suivantes:

— police judiciaire (coordination opérationnelle, recherche spécialisée, lutte contre la corruption, police technique et scientifique (avec l'INCC), gestions des indicateurs, techniques particulières, information douce sensible et analyse criminelle);

— bestuurlijke politie (operationele coördinatie, gespecialiserde opdrachten);

— niet-administratieve steundiensten (internationale samenwerking, informatica- en telecommunicatiebeheer, documentatie, ...);

— informatiebeheer;

— nationale operationele eenheden (algemene reserve, speciale eenheden, detachementen koninklijk paleis, luchtsteun);

— administratieve steundiensten (politiebeleid: voorbereiding van veiligheidsplannen, van de normen en standaarden), R&D, hulp voor de totale kwaliteit, voorbereiding van de vorming (programma's, ...) eenheidsstatuut, gemeenschappelijke logistiek en infrastructuur;

— beheersdiensten van de federale politie (personeel, logistiek en budget, beheerscontrole, ...).

De algemene directies bestaan uit centrale of gedeconcentreerde diensten en eenheden.

De structuur van de federale politie waarborgt de noodzakelijke evenwichten tussen de opdrachten van bestuurlijke politie en van gerechtelijke politie. Die structuur moet evenwel een globale aanpak van de problemen bevorderen. Als een programma betrekking heeft op een verschijnsel dat moet worden benaderd door de preventieve en de repressieve aanpak te combineren, berust het beheer ervan in principe bij de algemene directie van de gerechtelijke politie. Deze directeur-generaal zal erop toezien dat aan de behoeften van elke overheid wordt voldaan en er zal een gezagsverhouding zijn met de beide ministers (*Voorbeelden: drugs, handel in gestolen voertuigen, mensenhandel, hormonen, verdwijningen, sekten, hooliganisme...*).

4. Verantwoordelijkheden van de nationale commissaris en van de directeurs-generaal

Zoals de lokale politie, gaat de integratie van de federale politie het verst mogelijk in haar structuur en haar werkwijzen, om een grotere doeltreffendheid, een samenhangend management en de vaststelling van de verantwoordelijkheden mogelijk te maken.

— De nationale commissaris zorgt voor de geïntegreerde uitvoering van de opdrachten van de federale politie. Hij moet erop toezien dat door de andere diensten van de federale politie de nodige steun wordt verleend aan de operaties. De nationale commissaris draagt de uiteindelijke verantwoordelijkheid voor de federale politie, zorgt voor de coördinatie tussen de algemene directies en is verantwoordelijk voor de dagelijkse werking van de federale politie.

— De directeurs-generaal beschikken over een bevoegdheidsdelegatie inzake de interne organisatie van hun afdeling, en het beheer ervan inzake het

— police administrative (coordination opérationnelle, missions spécialisées);

— services d'appui non administratifs: coopération internationale, gestion de l'informatique et des télécommunications, documentation, ...);

— gestion de l'information;

— unités opérationnelles nationales (réserve générale, unités spéciales, détachements palais, appui aérien);

— service d'appui administratif (politique de police: préparation des plans de sécurité, des normes et des standards, R&D, aide à la qualité totale, préparation de la formation, statut unique, logistique centralisée et infrastructure commune);

— services de gestion de la police fédérale (personnel, logistique et budget, contrôle de gestion, ...).

Les directions générales sont composées de services et d'unités centraux ou déconcentrés.

La structure de la police fédérale garantit les équilibres nécessaires entre les missions de police administrative et de police judiciaire. Elle doit cependant favoriser une approche globale des problèmes. Lorsqu'un programme concerne un phénomène qui doit être approché en combinant les approches préventives et répressives, il est en principe géré dans la direction générale de la police judiciaire. Ce directeur général veillera à ce que les besoins de chaque autorité soient rencontrés et aura un lien d'autorité avec les deux ministres (*Exemples: stupéfiants, trafic de véhicules volés, traite des êtres humains, hormones, disparitions, sectes, hooliganisme...*).

4. Responsabilités du commissaire national et des directeurs généraux

Comme la police locale, la police fédérale est la plus intégrée possible au niveau de sa structure et de ses modes de fonctionnement de façon à permettre une meilleure efficacité, un management cohérent et l'identification des responsabilités.

— Le commissaire national assure l'exécution intégrée des missions de la police fédérale. Il doit veiller à ce que l'appui nécessaire soit apporté aux opérations par les autres services de la police fédérale. Responsable final de la police fédérale, le commissaire national assure la coordination entre les directions générales et est responsable du fonctionnement quotidien de la police fédérale.

— Les directeurs généraux disposent d'une délégation de pouvoirs pour l'organisation interne de leur direction et la gestion de celle-ci en matière de person-

personeel, de werking en de investering, binnen de algemene beheersregels. De middelen aan personeel en aan materieel van de directies, in het bijzonder de operationele directies en de ondersteunende directies, worden vastgesteld in het nationaal veiligheidsplan, opdat elke algemene directie haar opdrachten optimaal zou kunnen uitvoeren. De directeurs-generaal van de operationele directies (gerechtelijk en bestuurlijk) kunnen hun opdrachten rechtstreeks krijgen van de bevoegde minister of van de bevoegde overheden.

— Wanneer de middelen van de algemene directie van de gerechtelijke politie ontoereikend zijn voor de uitvoering van de vorderingen van de verschillende gerechtelijke overheden komt de uiteindelijke beslissing toe aan het federaal parket.

— Zonder zich op enige wijze te mogen inlaten met de uitvoering van gerechtelijke onderzoeken, moet de nationale commissaris — onder de uiteindelijke verantwoordelijkheid van de ministers — optreden, indien de beslissingen van een directeur-generaal niet stroken met het nationaal veiligheidsplan of schade berokkenen aan de werking van de andere algemene directies of de samenhang van de werking van de federale politie. De beslissingen van de nationale commissaris worden genomen onder het gezag van de beide ministers die zijn beslissing kunnen evoceren, hetzij op eigen initiatief, hetzij op vraag van de magistraten van het federaal parket die geïmponeerd werden bij de federale politie of van een directeur-generaal. Indien de ministers een beslissing genomen door de nationale commissaris in het raam van een gerechtelijk onderzoek, evoceren, vragen zij het advies van het federaal parket. (*Voorbeeld: technisch onverenigbaar materieel, prestigeaankopen, ongelijke organisatie van diensten die moeten samenwerken, ...*)

5. Informatiebeheer

Inzake de bevoegdheid om informatie in te winnen en te verwerken, dient er een nieuw wettelijk kader te worden gecreëerd met herneming van de principes die zijn opgesomd in het huidige artikel 39 van de wet op het politieambt van 5 augustus 1992 en in de wet tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens van 8 december 1992.

Het beheer vertrekt van de absolute verplichting in hoofde van de politiediensten om de procureur des Konings en de onderzoeksrechter in te lichten: overeenkomstig de wet «Franchimont», moet elke informatie daadwerkelijk en zonder enig voorbehoud overgemaakt worden aan de bevoegde gerechtelijke overheden, overeenkomstig hun richtlijnen.

Een maximale en gestructureerde doorstroming van de informatie is noodzakelijk, evenals een maximale toegankelijkheid voor de politiediensten, op voet van gelijkheid. Om een optimale betrokkenheid

nel, de fonctionnement et d'investissements, dans le respect des règles générales. Les moyens en personnel et en matériel des directions, en particulier les directions opérationnelles et d'appui sont fixés dans le plan national de sécurité pour que chaque direction générale exécute de manière optimale ses missions. Les directeurs généraux des directions opérationnelles (judiciaire et administrative) peuvent recevoir directement leurs missions du ministre compétent ou des autorités compétentes.

— Lorsque des moyens de la direction générale de la police judiciaire ne sont pas disponibles pour exécuter simultanément les réquisitions de différentes autorités judiciaires, la décision finale revient au parquet fédéral.

— Sans pouvoir en quoi que ce soit s'immiscer dans l'exécution d'enquêtes judiciaires, le commissaire national doit intervenir si les décisions d'un directeur général ne respectent pas le plan national de sécurité ou portent atteinte au fonctionnement des autres directions générales, à la cohérence du fonctionnement de la police fédérale. Les décisions du commissaire national sont prises sous l'autorité des deux ministres, qui peuvent évoquer ou réformer sa décision, soit d'initiative, soit à la demande des magistrats du parquet fédéral affectés à la police fédérale ou d'un directeur général. Si les ministres évoquent une décision du commissaire national prise dans le cadre d'une enquête judiciaire, ils prennent l'avis du parquet fédéral. (*Exemple: matériel techniquement non compatible, achats de prestige, organisation disparate de services devant travailler ensemble, ...*)

5. Gestion de l'information

Il convient de créer un nouveau cadre légal qui règle la compétence de recueillir et de traiter des informations en reprenant les principes énoncés dans l'actuel article 39 de la loi du 5 août 1992 et dans la loi du 8 décembre 1992 de protection de la vie privée à l'égard du traitement de données à caractère personnel.

La gestion repose sur l'obligation absolue d'information des services de police à l'égard du procureur du Roi et du juge d'instruction: conformément à la loi «Franchimont», toute information doit être transmise effectivement et sans aucune restriction aux autorités judiciaires compétentes, conformément à leurs directives.

Une circulation maximale et structurée des informations est nécessaire, de même qu'une accessibilité maximale pour les services de police, sur un pied d'égalité. Afin de garantir une implication optimale

van de lokale politie in het beheer en de doorstroming van de informatie, met dezelfde rechten als de leden van de federale politie, te garanderen, zal de informatie beheerd worden in diensten die onder de gemeenschappelijke leiding worden geplaatst van een politieambtenaar van de federale politie en een politieambtenaar van de lokale politie.

Bovendien zal een specifiek controle-orgaan, voorzeten door een magistraat en samengesteld uit een lid van de lokale politie, een lid van de federale politie en een expert, belast worden met de controle op de eerbiediging van de toegangsregels tot deze gegevensbanken en de overmaking van de gegevens en informatie aan deze banken.

Er moeten maximale waarborgen voorzien worden voor de vertrouwelijke verwerking van de gevoelige gerechtelijke en bestuurlijke informatie.

De ministers, ieder wat hem betreft, hebben het gezag over de gegevensverwerking. Zij bepalen de gegevenscategorieën die automatisch moeten worden doorgestuurd naar de gegevensbank.

C.4. Deconcentratie van de federale politie

Deze deconcentratie wordt uitgeoefend door de commissaris-coördinator van de federale bestuurlijke politie en door de commissaris van de gedeconcentreerde eenheid van gerechtelijke politie, tussen dewelke er geen hiërarchische band bestaat, maar die hun activiteiten op elkaar afstemmen onder het gezag van de nationaal commissaris.

1. Destreekcommissaris-coördinator van de federale bestuurlijke politie

a) Hij leidt de federale gedeconcentreerde eenheden van bestuurlijke politie, overeenkomstig de bevelen, instructies en richtlijnen die hij krijgt van de algemene directie;

b) Hij coördineert, op vraag van de bevoegde overheden, de ondersteuning door het federale niveau voor de bovenlokale opdrachten die zowel een component van bestuurlijke politie als van gerechtelijke politie bevatten;

c) Het voorzien van een capaciteit voor het crisisbeheer op bovenlokaal niveau (*Voorbeeld: ontsnapping, politiealarm, ongeval of ramp...*).

2. De commissaris van de gedeconcentreerde eenheid van gerechtelijke politie en de verbindingsagenten

Zijn functie bestaat in het verzekeren van de leiding en de organisatie van deze eenheid overeenkomstig de

de la police locale, dans la gestion et la circulation des informations au même titre que les membres de la police fédérale, les informations sont gérées au sein de services placés sous la direction conjointe d'un fonctionnaire de police de la police fédérale et d'un fonctionnaire de police de la police locale.

En outre, un organe de contrôle spécifique présidé par un magistrat et composé d'un membre de la police locale, d'un membre de la police fédérale et d'un expert sera chargé de contrôler le respect des règles d'accès à ces banques et la transmission des données et informations à ces banques.

Les garanties maximales doivent être prévues pour le traitement confidentiel des informations judiciaires et administratives sensibles.

Les ministres de la Justice et de l'Intérieur ont, chacun pour ce qui le concerne, autorité sur le traitement des informations. Ils déterminent les catégories de données qui doivent être transmises d'office à la banque de données, que ce soit par les polices locales, ou par les unités et services de la police fédérale.

C.4. La déconcentration de la police fédérale

Cette déconcentration est exercée par le commissaire-coordonateur de la police fédérale administrative de la circonscription et le commissaire de l'unité déconcentrée de la police judiciaire, entre lesquels n'existent aucun lien hiérarchique, mais qui coordonnent leurs activités sous l'autorité du commissaire national.

1. Le commissaire-coordonateur de la police fédérale administrative de la circonscription

a) Il dirige les unités de police administrative fédérales déconcentrées conformément aux ordres, instructions et directives qu'il reçoit de la direction générale;

b) À la demande des autorités compétentes, il coordonne l'appui du niveau fédéral pour les missions supra-locales qui ont une composante tant de police administrative que de police judiciaire (*Exemple: opération contre un groupe terroriste nécessitant de nombreuses perquisitions, surveillance et protection des enquêteurs et scènes de crime*);

c) Il maintient une capacité de gestion de crise au niveau supra-zonal (*Exemple: éviction, alerte de police, accident ou catastrophe...*).

2. Le commissaire de l'unité déconcentrée de la police judiciaire et les agents de liaison

Sa fonction est d'assurer la direction et l'organisation de cette unité conformément aux ordres, instruc-

bevelen, instructies en richtlijnen, die hij krijgt van de algemene directie van de gerechtelijke politie, en de organisatie en coördinatie van de uitvoering van de gespecialiseerde gerechtelijke opdrachten die overeenkomstig de wet «Franchimont» aan deze eenheid zijn toevertrouwd.

De verbindingsagenten hebben tot taak, onder het gezag van de commissaris van de gedeconcentreerde eenheid van de federale bestuurlijke politie, de coördinatie van de gerechtelijke opdrachten tussen de twee niveaus te vergemakkelijken.

3. Omschrijving van de streek en van de gedeconcentreerde eenheid van gerechtelijke politie

De geografische omschrijving van de streek en van het gerechtelijk arrondissement zullen bepaald worden bij wet.

Op het ogenblik dat de schaal van de gerechtelijke arrondissementen wordt vergroot is het wenselijk dat de omschrijvingen dezelfde zijn, uitgezonderd in geval van gerechtvaardigde bijzondere omstandigheden.

4. Provinciaal overleg

In hun opdrachten van coördinatie en van steun van de politieopdrachten zullen de procureurs des Konings en de provinciegouverneurs bijgestaan worden door de streekcommissaris-coördinator en in voorkomend geval door de commissaris van de gerechtelijke eenheid, met name in het raam van het provinciaal overleg en de coördinatie van het veiligheidsbeleid. Dit provinciaal overleg is er met name op gericht de zonale veiligheidsraden (zie B.6.3) en, wat de gouverneurs betreft, de zonale politieraden (zie B.9.3), te stimuleren.

D. FASERING

De huidige nota bevat een doelstelling die binnen de kortste termijnen moet worden gerealiseerd. De ervaring in andere landen toont aan dat men bij een reorganisatie van dergelijke omvang niet overhasst, en nog minder geïmproviseerd, te werk mag gaan. Daarenboven moet het personeel zich op een harmonieuze wijze kunnen integreren in de nieuwe structuren. Tenslotte is het aangewezen om de budgettaire gevolgen van de reorganisatie te plannen in de tijd.

Het is aangewezen om gefaseerd te werken, waarbij elke fase de volgende onomkeerbaar maakt. Het is de bedoeling deze politiestructuur zo snel mogelijk uit te voeren. Daartoe zal de regering een planning voorleggen. Op dat ogenblik zal er nog maar één politie, gestructureerd op twee niveaus bestaan: de federale politie en de lokale politie.

tions et directives qu'il reçoit de la direction générale de la police judiciaire, ainsi que l'organisation et la coordination de l'exécution des missions judiciaires spécialisées qui sont confiées à cette unité, et ce conformément à la loi «Franchimont».

Les agents de liaison ont pour mission, sous la direction du commissaire de l'unité déconcentrée de police judiciaire, de faciliter la coordination des missions de police judiciaire entre les deux niveaux.

3. Ressort de la circonscription et de l'unité déconcentrée de police judiciaire

Le ressort de la circonscription et de l'unité judiciaire seront fixés par la loi.

Au moment où la dimension des arrondissements judiciaires sera étendue, il est souhaitable que ces ressorts soient identiques, sauf exception justifiée par des situations particulières.

4. Concertation provinciale

Pour leurs missions de coordination et d'appui des missions de police, les procureurs du Roi et les gouverneurs de province sont assistés par le commissaire-coordonateur de la police fédérale administrative de la circonscription et, le cas échéant, le commissaire de l'unité judiciaire, notamment dans le cadre de la concertation provinciale et de la coordination de la politique de sécurité. Cette concertation provinciale vise notamment à stimuler les conseils zonaux de sécurité (voir B.6.3) et, pour ce qui concerne les gouverneurs, les conseils zonaux de police (voir B.10.3).

D. PHASAGE

La présente note constitue un objectif à atteindre dans les meilleurs délais. L'expérience d'autres pays démontre qu'une réorganisation de cette ampleur ne peut être précipitée, encore moins improvisée. En outre, le personnel des services de police doit pouvoir s'intégrer harmonieusement dans les nouvelles structures. Enfin, il convient de planifier dans le temps les conséquences budgétaires de la réorganisation.

Il s'indique de procéder par étapes, chacune rendant la suivante irréversible. L'intention est de mettre en œuvre cette structure de police le plus vite possible. Le gouvernement présentera un planning. À la fin, n'existera plus qu'une police structurée à deux niveaux: au niveau fédéral et au niveau local.

De fazen om dit doel te bereiken zullen de volgende zijn, rekening houdend met het feit dat zij gelijktijdig worden gerealiseerd en dat de toepassing van het eenheidsstatuut op het personeel overgangsmaatregelen noodzaakt:

— finaliseren van de integratie van de bijzondere politiediensten;

— het in plaats stellen van essentiële elementen van het eenheidsstatuut:

- syndicaal statuut;
- tuchtstatuut;
- eenmaking van de selectie, de basisvorming, de bijscholingen, ...;

— de oprichting van coördinatie-elementen (affecteren van de magistraten van het federaal parket, informatiebeheer, inspectie-generaal, ...);

— oprichting van de federale politieraad;

— gemeenschappelijke informatica en telecommunicatie;

— oprichting van de algemene directies van de federale politie:

- de algemene directie van de gerechtelijke politie en haar gedeconcentreerde eenheden;
- de steundiensten;

— oprichting van de lokale politie, volgens de volgende parameters:

- goedkeuring van het zonale veiligheidsplan;
- de integratie moet gebeuren per streek en op geografische wijze verdeeld;

- alvorens te komen tot een nieuwe politiestructuur op lokaal niveau, zal de integratie progressief gebeuren volgens de hierna vernoemde fasen:

- inplaatsstelling van de zonale politieraden en van de zonale veiligheidsraden;

- functionele integratie van de opdrachten (interventieploegen, patrouilles, opsporingsbrigades en gemengde permanenties) onder een geïntegreerde operationele leiding;

- politieovereenkomsten tussen de federale overheid en de gemeenten van een zone, met het vastleggen van de modaliteiten volgens dewelke de gemeentepolitie en de zonale afdeling van de federale politie het voorwerp zullen uitmaken van een associatie in dewelke zij zullen optreden als één enkele operationele eenheid onder het gezag van de burgemeester(s) van die gemeente(n) en van de procureur des Konings, met inbegrip van de aanduiding binnen de zone van een politiechef die alle aanwezige korpsen leidt;

- het ter beschikking stellen van middelen en van personeel van de territoriale brigades van de federale politie ten behoeve van de lokale politie, wanneer de federale overheid vaststelt dat de voorwaarden (normen, standaarden, ...) vervuld zijn.

Les étapes pour arriver à cet objectif sont les suivantes, en tenant compte du fait qu'elles doivent être menées en parallèle et que l'application du statut unique au personnel nécessitera des mesures transitoires:

— finalisation de l'intégration des polices spéciales;

— mise en place des éléments structurants du statut unique:

- statut syndical;
- statut disciplinaire;
- uniformisation de la sélection, de la formation de base, des recyclages, ...;

— mise en place d'éléments de coordination (affectation de magistrats du parquet fédéral, gestion de l'information, Inspection générale, ...);

— constitution du conseil fédéral de police;

— informatique et télécommunications communes;

— constitution des directions générales de la police fédérale:

- la direction générale de la police judiciaire et ses unités déconcentrées;
- les services d'appui;

— mise en place des polices locales, selon les paramètres suivants:

- approbation du plan zonal de sécurité;
- l'intégration doit se faire circonscription par circonscription, et de manière géographiquement répartie;

- avant de parvenir à la nouvelle structure policière au niveau local, l'intégration se fera progressivement selon les phases suivantes:

- mise en place des conseils zonaux de police et des conseils zonaux de sécurité;

- intégration fonctionnelle des missions (équipes d'intervention, patrouilles, brigades de recherche et permanences mixtes) sous une direction opérationnelle intégrée;

- conventions de police entre fédéral et communes d'une zone fixant les modalités, en ce compris la désignation dans la zone d'un chef de police dirigeant tous les corps présents, selon lesquelles la police communale et la brigade territoriale de la police fédérale feront l'objet d'une association dans laquelle elles fonctionnent comme une seule unité opérationnelle placée sous l'autorité du ou des bourgmestres de ces communes et, pour les missions de police judiciaire, du procureur du Roi;

- mise à disposition des moyens et du personnel des brigades territoriales de la police fédérale aux polices locales lorsque le fédéral constate que les conditions (normes, standards, ...) sont rencontrées.

DE HOGE RAAD VOOR DE JUSTITIE : SYNTHESENOTA

I. DE HOGE RAAD VOOR DE JUSTITIE

1.1. Er wordt een onafhankelijke Hoge Raad voor de Justitie opgericht met als doelstelling het objectiveren van de benoemingen en de bevorderingen en het invoeren van externe controle op de werking van de rechterlijke organisatie. De Hoge Raad voor de Justitie is niet het representatief orgaan van de rechterlijke macht. Daartoe wordt een afzonderlijke Raad voor de Magistratuur opgericht.

1.2. De Hoge Raad respecteert de onafhankelijkheid van de rechters in de uitoefening van hun rechtsprekende bevoegdheid en de onafhankelijkheid van de ambtenaren van het openbaar ministerie wanneer zij tussenkomen in burgerlijke zaken bij wege van rechtsvordering, vordering of advies (art. 138 Ger.W.) en in de opsporing en vervolging van misdrijven, onverminderd het recht van de minister van Justitie om de vervolging te bevelen en de richtlijnen van het strafrechtelijke beleid, met inbegrip van het opsporings- en vervolgingsbeleid, vast te leggen (art. 143ter Ger.W.)

2. Bevoegdheden van de Hoge Raad

2.1. Voordrachten voor:

— de benoemingen, zijnde de benoemingen tot vrederechter, rechter in de politierechtbank, rechter in de rechtbank van eerste aanleg, arbeidsrechtbank en de rechtbank van koophandel, raadsheer in het hof van beroep en het arbeidshof, raadsheer in het Hof van Cassatie; evenals de benoemingen in het openbaar ministerie bij deze rechtscolleges;

— de aanwijzingen, zijnde tot voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, arbeidsrechtbank en de rechtbank van koophandel, eerste voorzitter van het hof van beroep en het arbeidshof, eerste voorzitter in het Hof van Cassatie; evenals de aanwijzingen tot korpschef in het openbaar ministerie bij deze rechtscolleges;

2.2. Externe controle op de werking van de rechterlijke organisatie, met inbegrip van de doorlichting ervan, doch zonder tussenkomst in de behandeling van concrete dossiers, door:

— adviezen en voorstellen inzake de algemene werking van de rechterlijke organisatie, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de minister van Justitie of de wetgevende kamers;

— het opstellen van standaardprofielen voor de mandaten van korpschefs;

— het evalueren en bevorderen van het gebruik van interne controlemiddelen;

LE CONSEIL SUPÉRIEUR DE LA JUSTICE : NOTE DE SYNTHÈSE

I. LE CONSEIL SUPÉRIEUR DE LA JUSTICE

1.1. Il est créé un Conseil supérieur de la Justice indépendant, dans le but d'objectiver les nominations et les promotions et d'instaurer un contrôle externe sur le fonctionnement de l'organisation judiciaire. Le Conseil supérieur de la Justice n'est pas l'organe représentatif du pouvoir judiciaire. À cet effet, il est institué un Conseil de la magistrature séparé.

1.2. Le Conseil supérieur de la Justice respecte l'indépendance des juges dans l'exercice de leur compétence juridictionnelle et l'indépendance des officiers du ministère public lors de leur intervention dans les affaires civiles par voie d'action, de réquisition ou d'avis (cf. art. 138 CJ), et dans l'exercice des recherches et des poursuites individuelles sans préjudice du droit du ministre de la Justice d'ordonner des poursuites et d'arrêter les directives de politique criminelle y compris en matière de politique de recherche et de poursuite.

2. Compétences du Conseil supérieur

2.1. Les présentations pour:

— les nominations, à savoir: les nominations de juge de paix, de juge au tribunal de police, de juge dans le tribunal de première instance, le tribunal du travail et le tribunal du commerce, de conseiller à la cour d'appel et à la cour du travail, de conseiller à la Cour de cassation, de même que les nominations au ministère public auprès de ces juridictions;

— les désignations, à savoir: comme président du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce, comme premier président de la cour d'appel et de la cour du travail, comme premier président à la Cour de cassation; de même que les désignations de chef de corps au ministère public auprès de ces juridictions.

2.2. Le contrôle externe, y compris la fonction d'audit, sur le fonctionnement de l'organisation judiciaire, néanmoins sans intervention dans le traitement de dossiers individuels:

— en émettant des avis et propositions concernant le fonctionnement général de l'organisation judiciaire, soit de sa propre initiative, soit sur demande du ministre de la Justice ou des Chambres législatives;

— en établissant des profils généraux pour les mandats de chef de corps;

— en évaluant et encourageant l'utilisation de moyens de contrôle interne;

— met uitsluiting van de tuchtrechtelijke en strafrechtelijke bevoegdheden, het ontvangen en opvolgen van klachten. De notie «opvolgen» houdt in het desgevallend overmaken van klachten aan de bevoegde overheden(1) en betekent eveneens dat de Hoge Raad op de hoogte wordt gebracht van het gevolg dat de bevoegde overheden aan de klacht hebben gegeven;

— met uitsluiting van tuchtrechterlijke en strafrechterlijke bevoegdheden, het instellen van een onderzoek naar de werking van rechterlijke organisatie.

De wet omschrijft de voorwaarden en de wijze waarop deze bevoegdheden worden uitgeoefend.

2.3. De organisatie van de examens die toegang verlenen tot het ambt van rechter respectievelijk ambtenaar van het openbaar ministerie en de adviezen inzake de vorming van en tot rechter respectievelijk ambtenaar van het openbaar ministerie.

Er wordt een magistratenschool per gemeenschap opgericht onder de vorm van een interuniversitair centrum. Hierover zal de minister van Justitie een samenwerkingsakkoord afsluiten met de gemeenschappen, waarbij ook een functionele band met de Hoge Raad moet worden voorzien.

3. Samenstelling van de Hoge Raad voor de Justitie

3.1. 44 leden en plaatsvervangers, die zetelen voor een eenmaal hernieuwbare periode van vier jaar. Na het einde van het eerste mandaat van de Hoge Raad, kunnen de helft van de leden binnen elke groep (Nederlandstaligen en Franstaligen, magistraten en niet-magistraten) die bij loting zijn aangeduid zich herkiesbaar stellen.

3.2. De Hoge Raad voor de Justitie wordt opgesplitst in een Franstalig en Nederlandstalig college, bestaande uit elk 22 leden.

3.3. In elk van deze twee colleges is er pariteit tussen de magistraten en niet-magistraten:

— de leden magistraten worden rechtstreeks verkozen door de rechters en de ambtenaren van het openbaar ministerie. Daartoe wordt een Nederlands-talig en een Franstalig kiescollege ingesteld, waarvan de aanhorigheid bepaald wordt door de taalrol van de benoeming. Er is voorzien in minstens één lid per rechtsgebied van het hof van beroep en per college in minstens één lid van de zetel, één lid van het parket en één lid van de hogere rechtscolleges (Hof van Cassatie, de hoven van beroep en arbeidshoven). In elk college moeten er minstens acht leden van het andere geslacht zijn. Er wordt voorzien in een opkomstplicht zonder sanctie, waarbij elk lid van het kiescollege

(1) Dit impliceert dat de Hoge Raad klachten kan overmaken of (onmiddellijk) zelf kan afhandelen.

— à l'exclusion des matières disciplinaires et pénales, en recevant et en s'assurant du suivi de plaintes. La notion de «suivi» implique la transmission, le cas échéant, de plaintes aux autorités compétentes ainsi que l'information, dans ce cas, du Conseil supérieur quant à la suite qui est réservée à la plainte par les autorités compétentes(1);

— à l'exclusion de compétences disciplinaires et pénales, en engageant une enquête sur le fonctionnement de l'organisation judiciaire.

La loi définit les conditions et le mode selon lesquels ces compétences sont exercées.

2.3. L'organisation des examens donnant accès à la fonction de juge ou d'officier du ministère public et les avis relatifs à la formation de juge ou d'officier du ministère public.

Il est créé, par communauté, une école de la magistrature sous la forme d'un centre interuniversitaire. À cet effet le ministre de la Justice conclura un accord de coopération avec les communautés. Un lien fonctionnel avec le Conseil supérieur de la Justice doit être prévu.

3. Composition du Conseil supérieur de la Justice

3.1. 44 membres effectifs et suppléants, qui siègent pour une période de quatre ans renouvelable une seule fois. À la fin du premier mandat du Conseil supérieur, la moitié des membres de chaque groupe (néerlandophones et francophones, magistrats et non-magistrats), tirés au sort, pourront être réélus.

3.2. Le Conseil supérieur de la Justice est réparti en un collège francophone et un collège néerlandophone, comprenant chacun 22 membres.

3.3. Parité entre les magistrats et les non-magistrats au sein de ces deux collèges:

— les membres-magistrats sont directement élus par les juges et les officiers du ministère public. Un collège électoral francophone et un collège électoral néerlandophone ont été créés à cet effet. L'appartenance à l'un ou à l'autre est fonction du rôle linguistique de la nomination. Le texte prévoit au moins un membre par ressort de la cour d'appel et, par collège, au moins un membre du siège, un membre du parquet, ainsi qu'un membre des juridictions supérieures (Cour de cassation, les cours d'appel et la Cour du travail). Chaque collège compte au moins huit membres de l'autre sexe. La participation au vote est obligatoire sans sanction. Chaque membre d'un

(1) Cela implique que le Conseil supérieur peut transmettre des plaintes ou les traiter lui-même.

over drie stemmen beschikt (waarvan twee voor een kandidaat van de zetel en één voor een kandidaat van het openbaar ministerie).

— de niet-magistraten worden aangeduid door de Senaat met een meerderheid van twee derden van de uitgebrachte stemmen. Er is voorzien in vier advocaten, drie hoogleraren en vier deskundigen met een voor de opdracht van de Hoge Raad relevante beroepservaring van tenminste 10 jaar op juridisch, economisch, administratief, sociaal of wetenschappelijk vlak en van een hoog niveau in voor de Hoge Raad nuttige sectoren. Per college worden minstens vijf van de elf te begeven plaatsen ingevuld op basis van open voordrachten van de diverse universiteiten, hogescholen en balies. De zes overige leden worden door de Senaat vrij benoemd.

3.4. De wet voorziet in een aantal onverenigbaarheden. Aldus is onverenigbaar met het lidmaatschap van de Hoge Raad, een bij verkiezing verleend openbaar mandaat, een openbaar ambt van politieke aard, een mandaat van korpschef of een bijzonder mandaat(1). Gewezen parlementsleden kunnen wel deel uitmaken van de Hoge Raad.

4. Structuur van de Hoge Raad en uitoefening van de diverse bevoegdheden

4.1. Elk college van de Hoge Raad wordt opgedeeld in twee commissies, zijnde:

— een benoemings- en bevorderingscommissie (BBC), bestaande uit 14 leden met inachtneming van de pariteit magistraten-niet-magistraten;

— een advies- en onderzoekscommissie (AOC), bestaande uit 8 leden met inachtneming van de pariteit magistraten-niet-magistraten.

4.2. De beide benoemings- en bevorderingscommissies vormen samen de verenigde benoemings- en bevorderingscommissie (VBBC). De beide advies- en onderzoekscommissies vormen samen de verenigde advies- en onderzoekscommissie (VAOC).

4.3. Bevoegdheidsverdeling binnen het BBC:

— Het Nederlandstalige respectievelijk Franstalige BBC zijn elk afzonderlijk bevoegd:

(a) voor de voordracht van kandidaten voor een benoeming en een bevordering en voor de aanwijzing van de korpschefs;

(b) voor de organisatie van de examens inzake beroepsbekwaamheid en het vergelijkend toelatingsexamen tot de gerechtelijke stage evenals voor de vorming.

(1) Korpschefs en bijzondere mandaathouders mogen zich wel kandidaat stellen voor een functie in de Hoge Raad, doch hun verkiezing impliceert het einde van dit mandaat.

collège électoral dispose de trois voix (dont deux pour un membre du siège et une autre pour un membre du ministère public).

— les non-magistrats sont désignés par le Sénat à la majorité des deux tiers des suffrages exprimés. Il est prévu quatre avocats, trois professeurs et quatre experts possédant aux moins dix années d'expérience professionnelle de haut niveau utile au regard de la mission du Conseil supérieur, dans les domaines juridique, économique, administratif, social ou scientifique. Pour chaque collège, au moins cinq des onze vacances sont attribuées sur la base d'une présentation libre faite par les différentes universités, écoles supérieures et barreaux. Le Sénat choisit librement les six autres membres.

3.4. La loi prévoit certaines incompatibilités. Sont ainsi incompatibles avec le mandat de membre du Conseil supérieur: un mandat public conféré par élection, une fonction publique d'ordre politique, un mandat de chef de corps ou un mandat spécifique(1). Les anciens membres du parlement peuvent faire partie du Conseil supérieur.

4. Structure du Conseil supérieur et exercice des différentes compétences

4.1. Chaque collège du Conseil supérieur est scindé en deux commissions, à savoir:

— une commission de nomination et de promotion (CNP), qui se compose de 14 membres dans le respect de la parité magistrats/non-magistrats;

— une commission d'avis et d'enquête (CAE), qui se compose de 8 membres dans le respect de la parité magistrats/non-magistrats.

4.2. Les deux commissions de nomination et de promotion forment ensemble la commission de nomination et de promotion réunie (CNPR). Les deux commissions d'avis et d'enquête forment ensemble la commission d'avis et d'enquête réunie (CAER).

4.3. Répartition des compétences au sein de la CNP:

— Les CNP francophone et néerlandophone sont chacune et séparément compétentes:

(a) pour la présentation de candidats à une nomination et à une promotion, ainsi que la désignation des chefs de corps;

(b) pour l'organisation des examens d'aptitude professionnelle et le concours d'accès au stage judiciaire ainsi que pour la formation.

(1) Il va de soi qu'un chef de corps peut poser sa candidature mais que son élection entraîne la perte du mandat.

(c) voor het verslag over hun werkzaamheden aan de algemene vergadering van de Hoge Raad;

(d) voor het instellen in hun schoot van een commissie voor het organiseren van de examens die toegang verlenen tot het ambt van rechter resp. ambtenaar van het openbaar ministerie, evenals voor de adviezen inzake de vorming van en tot rechter, respectievelijk ambtenaar van het openbaar ministerie, en dit met inachtneming van de pariteitsregel van magistraten/niet-magistraten.

— Het VBBC is bevoegd voor:

(a) de voordracht van kandidaten voor vacatures te Brussel waarvoor wettelijk tweetaligen zijn voorzien(1);

(b) de richtlijnen voor de permanente vorming van magistraten en de gerechtelijke stage en de programma's voor het examen inzake beroepsbekwaamheid en het vergelijkend toelatingsexamen tot de gerechtelijke stage.

4.4. Bevoegdheidsverdeling binnen het AOC:

— Elk AOC is bevoegd voor:

(a) het ontvangen en het opvolgen van klachten over de werking van de rechterlijke organisatie; opvolging houdt het recht in om desgevallend klachten over te maken aan de bevoegde overheden evenals om op de hoogte gesteld te worden van het gevolg dat door de bevoegde overheden aan de klacht is gegeven;

(b) het verslag over de afhandeling van de klachten aan de algemene vergadering van Hoge Raad.

— het VAOC is bevoegd voor:

(a) de voorbereiding van de adviezen en voorstellen betreffende de algemene werking van de rechterlijke organisatie, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de minister van Justitie of de wetgevende kamers;

(b) de voorbereiding van de standaardprofielen voor de functies van korpschefs;

(c) het toezicht op het gebruik van de middelen van interne controle;

(d) het instellen van een onderzoek naar de werking van de rechterlijke organisatie, met uitzondering van

(c) pour le rapport sur leurs travaux à l'assemblée générale du Conseil supérieur;

(d) pour instituer en leur sein une commission pour l'organisation des examens donnant accès à la fonction de juge et d'officier du ministère public, ainsi que pour les avis relatifs à la formation de juge et d'officier du ministère public; ces commissions se sont composées dans le respect de la parité de magistrats/non-magistrats.

— La CNPR est compétente pour:

(a) la présentation de candidats à des vacances à Bruxelles pour lesquelles la loi prévoit des bilingues(1);

(b) les directives pour la formation permanente de magistrats et le stage judiciaire et les programmes pour l'examen d'aptitude professionnelle et le concours d'accès au stage judiciaire.

4.4. Répartition des compétences au sein de la CAE:

— Chaque CAE est compétente pour:

(a) la réception et le suivi des plaintes concernant le fonctionnement de l'organisation judiciaire; la notion de «suivi» implique, le cas échéant, le droit de transmettre des plaintes aux autorités compétentes et d'être informé quant à la suite qui est réservée à la plainte par celles-ci;

(b) chaque CAE présente un rapport du traitement des plaintes à l'assemblée générale du Conseil supérieur.

— la CAER est compétente pour:

(a) la préparation des avis et propositions relatifs au fonctionnement général de l'organisation judiciaire, émis soit de sa propre initiative soit à la demande du ministre de la Justice ou des Chambres législatives;

(b) la préparation des profils généraux pour les fonctions de chef de corps;

(c) le contrôle de l'utilisation des moyens de contrôle interne;

(d) l'ouverture d'une enquête sur le fonctionnement de l'organisation judiciaire, à l'exclusion de

(1) Voor de tweetalige vacatures in het gerechtelijk arrondissement Brussel (vb: vrederechters, politierechters, korpschef eerste aanleg) komen zowel franstalige als nederlandsstalige kandidaten, die wettelijk tweetalig zijn, in aanmerking. Bij toepassing van het gewone stramen, zou dit betekenen dat elk BBC afzonderlijk zich zou moeten uitspreken over de kandidaten van hun taalrol. Dit brengt met zich mee dat er per vacature twee voordrachten zouden zijn met dezelfde bindende kracht voor de Koning. Om hieraan tegemoet te komen is voorzien dat de selectie in dit geval moet gebeuren door het VBBC.

(1) Pour les vacances bilingues dans l'arrondissement de Bruxelles-Capitale (juges de paix, juges de police, chef de corps première instance) tant des candidats francophones que néerlandophones, qui sont légalement bilingues, entrent en ligne de compte. Si l'on appliquait le schéma traditionnel, ceci signifierait que chaque CNP devrait se prononcer individuellement sur les candidats de leur rôle. Ceci impliquerait que chaque vacance nécessiterait deux listes de présentation possédant le même pouvoir contraignant vis-à-vis du Roi. Afin d'éviter cela, il est prévu que la sélection doit, dans ce cas, être effectuée par la CNPR.

enige strafrechterlijke en tuchtrechterlijke bevoegdheid. Dit kan pas gebeuren na goedkeuring met een meerderheid van de leden van het VAOC. Het onderzoek gebeurt in principe door de korpschef. In uitzonderlijke gevallen en na goedkeuring met een meerderheid van twee derden van de leden, geschiedt het onderzoek door het VAOC zelf, onder leiding van een lid-magistraat. In dit geval kan het VAOC zich ter plaatse begeven, afgesloten dossiers inzien en inbeslag nemen en personen horen. De weigering van een magistraat om zijn mederking te verlenen, kan aanleiding geven tot een tuchtprocedure.

4.5. De algemene vergadering van de Hoge Raad is bevoegd voor:

— het ontvangen van de bij de wet voorgeschreven verslagen die verband houden met de algemene werking van de rechterlijke organisatie;

— de goedkeuring:

(a) van de adviezen en voorstellen betreffende de algemene werking van de rechterlijke organisatie opgesteld door het VAOC; mededeling hiervan aan de minister van Justitie, Kamer en Senaat en de korpschefs van de hoven;

(b) van de standaardprofielen opgesteld door het VAOC;

(c) van de verslagen betreffende het gebruik van de middelen van interne controle; mededeling hiervan aan de minister van Justitie, Kamer en Senaat en de korpschefs van de hoven;

(d) van de programma's voor het examen inzake beroepsbekwaamheid en het vergelijkend toelatingsexamen tot de gerechtelijke stage en de richtlijnen voor de permanente vorming, zoals opgesteld door het VBBC;

— mededeling van de eindverslagen inzake de onderzoeken aan de minister van Justitie, Kamer en Senaat en de korpschefs van de hoven;

— het opmaken van een verslag over de algemene werking van de rechterlijke organisatie en het gevoerde beleid, dat wordt overgemaakt aan de minister van Justitie, aan Kamer en Senaat en aan de korpschefs van de hoven.

5. Werking van de Hoge Raad

5.1. De Hoge Raad duidt met een meerderheid van tweederde van zijn leden op voordracht van elk college een bureau aan dat bestaat uit vier leden, waarvan één Franstalige en één Nederlandstalige magistraat en één Franstalige en één Nederlandstalige niet-magistraat. De leden van dit bureau zijn voltijds lid van de Hoge Raad.

toutes compétences pénales et disciplinaires. Cela ne peut se faire qu'à la majorité des membres de la CAER. L'enquête est en principe menée par le chef de corps. Dans des cas exceptionnels et moyennant l'assentiment d'une majorité des deux tiers des membres, l'enquête est menée par la CAER elle-même, sous la direction d'un membre-magistrat. Dans ce cas, la CAER peut se rendre sur place, consulter et saisir des dossiers clôturés et entendre des personnes. Le refus d'un magistrat d'apporter sa collaboration peut donner lieu à une procédure disciplinaire.

4.5. L'assemblée générale du Conseil supérieur est compétente pour:

— la réception des rapports prescrits par la loi, qui portent sur le fonctionnement général de l'organisation judiciaire;

— l'approbation:

(a) des avis et propositions relatifs au fonctionnement général de l'organisation judiciaire, rédigés par la CAER; communication au ministre de la Justice, à la Chambre et au Sénat ainsi qu'aux chefs de corps des cours;

(b) des profils généraux établis par la CAER;

(c) des rapports concernant l'utilisation des moyens de contrôle interne; communication au ministre de la Justice, à la Chambre et au Sénat ainsi qu'aux chefs de corps des cours;

(d) des programmes pour l'examen d'aptitude professionnelle et le concours d'accès au stage judiciaire et les directives pour la formation permanente, tels qu'établis par la CNPR;

— la communication des rapports définitifs concernant les enquêtes au ministre de la Justice, à la Chambre et au Sénat ainsi qu'aux chefs de corps des cours;

— la rédaction d'un rapport sur le fonctionnement général de l'organisation judiciaire et la politique menée, qui est transmis au ministre de la Justice, à la Chambre et au Sénat ainsi qu'aux chefs de corps des cours.

5. Fonctionnement du Conseil supérieur

5.1. Le Conseil supérieur élit, à la majorité des deux tiers de ses membres, sur présentation de chaque collège, un bureau qui se compose de quatre membres, dont un magistrat néerlandophone et un magistrat francophone ainsi qu'un non-magistrat francophone et un non-magistrat néerlandophone. Les membres de ce bureau sont membres à temps plein du Conseil supérieur.

5.2. Het voorzitterschap van de Hoge Raad wordt voor een termijn van een jaar achtereenvolgens uitgeoefend door elk lid van het Bureau in de volgorde zoals aangeduid door een meerderheid van twee derden van de leden van de Hoge Raad.

5.3. De leden van het bureau worden op voordracht van de colleges tevens als voorzitter van de commissies van de colleges aangeduid door een meerderheid van twee derde van de leden van het Hoge Raad;

5.4. Het voorzitterschap van het VBBC respectievelijk VAOC wordt beurtelings voor een termijn van twee jaar uitgeoefend door de respectievelijke voorzitters van het BBC en het AOC, te beginnen met de oudste.

Het voorzitterschap van elke college wordt beurtelings voor een termijn van twee jaar uitgeoefend door de voorzitters van het BBC en het AOC, te beginnen met de oudste;

5.5. De verdeling van de leden over de BBC's en de AOC's geschiedt door elk college met een meerderheid van twee derden van de leden op voorstel van een lijst opgesteld door het bureau.

5.6. De Hoge Raad voor de Justitie krijgt een dotatie ter beschikking en werft zelf zijn personeel aan.

II. BENOEMINGS- EN BEVORDERINGS-PROCEDURE

1. Verstrenging toegangsvoorwaarden

1.1. Principe: onderscheid tussen:

— de basisbenoemingen die toegankelijk zijn voor niet-magistraten;

— de bevorderingsbenoemingen en de mandaten die niet toegankelijk zijn voor niet-magistraten.

1.2. Nuancering voor de:

— bevorderingsbenoemingen: laureaten van het examen beroepsbekwaamheid die over de in de wet voorziene balie-ervaring beschikken;

— de aanwijzingen: tevens wordt een gemengde loopbaan(1) aanvaard voor de mandaten van korpschef.

2. Procedure voor een benoeming

2.1. Bedoeld wordt: vrederechter, politierechter, rechter in de rechtbank van eerste aanleg, arbeids-

(1) De gemengde loopbaan betekent dat ook de jaren beroepservaring (balie, ...) die men voorafgaand aan de carrière in de magistratuur heeft opgedaan, mee in aanmerking worden genomen voor de benoemingsvoorwaarden.

5.2. La présidence et la coprésidence du Conseil supérieur sont exercées pour une période d'un an, successivement par chaque membre du bureau dans l'ordre tel qu'indiqué par une majorité des deux tiers du Conseil supérieur.

5.3. Les membres du bureau sont, sur présentation des collèges, d'office présidents des commissions des collèges par une attribution à la majorité de deux tiers des membres du Conseil supérieur.

5.4. La présidence respective de la CNPR et de la CAER est exercée alternativement pour une période de deux ans, par les présidents respectifs de la CNP et de la CAE, à commencer par le doyen d'âge.

Au sein de chaque collège, la présidence est exercée pour une période de deux ans, alternativement par les présidents de la CNP et de la CAE, à commencer par le doyen d'âge.

5.5. La répartition des membres entre les CNP et les CAE est décidée par chaque collège à la majorité des deux tiers des membres, sur la base d'une liste établie par le bureau.

5.6. Le Conseil supérieur de la Justice reçoit une dotation et assure lui-même le recrutement de son personnel.

II. PROCÉDURE DE NOMINATION ET DE PROMOTION

1. Conditions d'accès plus strictes

1.1. Principe: distinction entre:

— les nominations de base qui sont accessibles aux non-magistrats;

— les nominations de promotion et les mandats qui ne sont pas accessibles à des non-magistrats.

1.2. Nuance pour:

— les promotions: lauréats de l'examen d'aptitude professionnelle qui disposent de l'expérience au barreau, prévue dans la loi;

— les désignations: une carrière mixte(1) est également acceptée pour les mandats de chef de corps.

2. Procédure pour une nomination

2.1. Sont visés: les juges de paix, les juges de police, les juges des tribunaux de première instance, tribu-

(1) La carrière mixte signifie que les années d'expérience professionnelle (barreau, ...) accumulées avant la carrière au sein de la magistrature sont également prises en compte pour les conditions de nomination.

rechtbank en rechtbank van koophandel, raadsheer in het hof van beroep en het arbeidshof; raadsheer in het Hof van Cassatie;

2.2. Opmerking (zie ook III.1):

Er moet een onderscheid gemaakt worden tussen de aanwijzing tot gerechtelijk stagiair, hetgeen gebeurt door de minister van Justitie op basis van een voorafgaand vergelijkend examen voor het aantal plaatsen dat jaarlijks door de Koning wordt vastgesteld, en de benoeming van personen die hun gerechtelijke stage hebben beëindigd voor een benoeming tot magistraat. Voor deze laatste geldt eveneens de basisprocedure.

2.3. Basisprocedure:

— systeem van individuele schriftelijke adviezen; afschaffing van de adviescomités;

— strikte termijnen;

— samenstelling van een benoemingsdossier;

— gemotiveerde voordracht van één kandidaat, na afweging van titels en verdiensten van de kandidaten, door een meerderheid van twee derden van de uitgebrachte stemmen van de Nederlandstalige of Franstalige BBC, overeenkomstig de taalrol van de vacature. Om geldig te kunnen beraadslagen moet een minimum aantal leden van het BBC aanwezig zijn.

2.4. Toevoegingen aan basisschema:

— de voordracht van kandidaten voor vacatures te Brussel waarvoor wettelijk tweetaligen zijn voorzien, geschiedt door het VBBC met een meerderheid van twee derde van de uitgebrachte stemmen in elke BBC;

— in geval van benoeming tot raadsheer in het hof van beroep, het arbeidshof en het Hof van Cassatie: gemotiveerd advies van de algemene vergadering van het hof van beroep, het arbeidshof of van het hof van Cassatie over de kandidaten alvorens het dossier aan het BBC wordt overgemaakt;

— procedure tot benoeming van plaatsvervangend rechter:

(a) zelfde basisschema maar verkorte termijnen;

(b) indien een kandidaat met een tweederde meerderheid wordt voorgedragen, dan geldt 2.5. Indien geen selectie wordt gemaakt, dan benoemt de Koning uit de kandidaten.

2.5. Benoeming door de Koning:

— Benoeming van de kandidaat die op voordracht van het bevoegde BBC met een tweederde meerderheid van de leden is voorgedragen. Ingeval het resp. BBC geen kandidaat met een tweederde meerderheid kan voordragen, wordt de procedure herbegonnen.

— Weigert de minister de met tweederde meerderheid voorgedragen kandidaat te benoemen, dan beschikt hij enkel over een vetorecht, dat gemotiveerd

naux du travail et tribunaux de commerce, les conseillers à la cour d'appel et à la cour du travail; les conseillers à la Cour de cassation;

2.2. Remarque (voir aussi III.1):

Il convient d'établir une distinction entre la désignation à la fonction de stagiaire judiciaire, laquelle est effectuée par le ministre de la Justice sur la base d'un concours préalable pour le nombre de places annuellement établi par le Roi, et la nomination des personnes ayant achevé leur stage judiciaire pour une nomination à la fonction de magistrat. Pour ces dernières, la procédure de base est également applicable.

2.3. Procédure de base:

— système d'avis écrits individuels; suppression des comités consultatifs;

— délais stricts;

— composition d'un dossier de nomination;

— présentation motivée d'un seul candidat, après évaluation des titres et mérites des candidats, par une majorité des deux tiers des membres de la CNP francophone ou néerlandophone conformément au rôle linguistique de la vacance. Pour décider valablement, il faut un minimum de membres présents.

2.4. Ajouts au schéma de base:

— la présentation des candidats à des vacances à Bruxelles pour lesquelles la loi prévoit des bilingues, se fait par la CNPR à la majorité des deux tiers des suffrages exprimés dans chaque CNP;

— en cas de nomination comme conseiller à la cour d'appel, cour du travail et à la Cour de cassation: avis motivé de l'assemblée générale de la cour d'appel, cour du travail ou de la Cour de cassation sur les candidats avant la transmission du dossier à la CNP;

— procédure de nomination de juge suppléant:

(a) même schéma de base mais délais plus courts;

(b) lorsqu'un candidat est présenté à la majorité des deux tiers, les dispositions du 2.5. sont d'application. Faute de sélection, le Roi nomme parmi les candidats.

2.5. Nomination par le Roi:

— Nomination du candidat qui est présenté par la CNP compétente, à la majorité des deux tiers des membres. Si la CNP concernée ne parvient pas à présenter un candidat à la majorité des deux tiers, la procédure est rouverte.

— Si le ministre refuse de nommer le candidat présenté à la majorité de deux tiers, il dispose uniquement d'un droit de veto, qui doit être motivé. Ce refus

moet zijn. Deze weigeringsbeslissing is aanvechtbaar voor de Raad van State. Deze weigeringsbeslissing wordt overgemaakt aan het resp. BBC dat zich binnen een bepaalde termijn door de argumenten van de minister kan laten overtuigen en een andere kandidaat met een tweederde meerderheid van de leden voordragen. Laat het zich niet laat overtuigen, dan wordt de procedure herbegonnen.

— Er worden in elke fase strikte termijnen voorzien.

3. De aanwijzing als korpschef

3.1. Duur: zeven jaar, niet-hernieuwbaar voor het mandaat in hetzelfde rechtscollege(1).

3.2. Basisprocedure:

— systeem van schriftelijke individuele adviezen; adviescomités worden afgeschaft;

— strikte termijnen;

— samenstelling benoemingsdossier met inbegrip van een beleidsplan;

— gemotiveerde voordracht van één kandidaat door een tweederde meerderheid van het BBC van de overeenkomstige taalrol van de vacature;

— de aanwijzing tot korpschefs gaat steeds gepaard met een benoeming in hetzelfde rechtscollege.

3.3. Toevoegingen aan basisprocedure:

— ingeval van aanwijzing tot eerste voorzitter in het hof van beroep, het arbeidshof of het Hof van Cassatie: zie onder 2.4.

3.4. Aanwijzing door de Koning:

— zie onder 2.5.

3.5. Terugkeer: na afloop van het mandaat, heeft de betrokkene de keuze:

— hij blijft benoemd in het rechtscollege en behoudt gedurende twee jaar de wedde van korpschef. Dit geldt automatisch wanneer een lid van het parket is aangewezen voor een mandaat van korpschef in de zetel of omgekeerd.

— hij keert terug naar het ambt waarin hij voor zijn aanwijzing tot korpschef het laatst werd benoemd.

3.6. De specifieke rechtsprekende functies worden niet langer automatisch verbonden aan de aanwijzingen tot korpschef.

(1) Dit belet niet dat men zich kandidaat stelt voor een mandaat van korpschef in een ander rechtscollege, waarbij de invulling van het vorig mandaat een beoordelingselement zal zijn.

peut être contesté devant le Conseil d'État. Cette décision de refus est communiquée à la CNP compétente qui peut se laisser convaincre par les arguments du ministre dans un délai déterminé et présenter un autre candidat à la majorité des deux tiers des membres. Si la CNP n'est pas convaincue, la procédure recommence.

— Des délais sont prévus pour les différentes étapes.

3. La désignation comme chef de corps

3.1. Durée: sept ans, non renouvelable pour le mandat au sein de la même juridiction(1).

3.2. Procédure de base:

— système d'avis individuels écrits; les comités consultatifs sont supprimés;

— délais stricts;

— composition d'un dossier de nomination, comprenant un plan de gestion;

— présentation motivée d'un candidat unique à la majorité des deux tiers de la CNP du rôle linguistique correspondant à la vacance;

— la désignation d'un chef de corps va toujours de pair avec une nomination dans la même juridiction.

3.3. Ajouts à la procédure de base:

— en cas de désignation comme premier président à la cour d'appel, cour du travail, ou à la Cour de cassation: voir 2.4.

3.4. Désignation par le Roi:

— voir le point 2.5.

3.5. Retour: à la fin du mandat, l'intéressé a le choix:

— soit il reste nommé dans la juridiction où il a été chef de corps avec maintien pendant deux ans du traitement de chef de corps. Ceci vaut automatiquement lorsqu'un membre du parquet est désigné pour un mandat de chef de corps au siège et vice-versa;

— soit il reprend la dernière fonction qu'il avait quittée avant d'être désigné comme chef de corps.

3.6. Les fonctions juridictionnelles spécifiques ne sont plus liées d'office aux désignations comme chef de corps.

(1) Cela n'empêche pas que l'on puisse se porter candidat pour un mandat de chef de corps dans une autre juridiction. La façon dont le chef de corps a exercé son mandat antérieur sera un élément d'appréciation.

4. De aanwijzing in een adjunct mandaat

4.1. Duur: drie jaar.

4.2. Principe: interne verkiezing of voordracht door de hoven en de rechtbanken.

4.3. Toegepast:

— voor de zetel: de algemene vergadering wijst de hoge mandaten aan op gemotiveerde voordracht door de korpschef van twee kandidaten;

— voor het parket: de Koning wijst aan, op gemotiveerde voordracht van de korpschef van twee kandidaten.

4.4. Hernieuwing mandaten:

— bij een positieve evaluatie wordt het mandaat hernieuwd;

— bij een negatieve evaluatie wordt het mandaat beëindigd: in dat geval keert de betrokkene terug in het ambt waarin hij het laatst werd benoemd;

— na 9 jaar ambtsuitoefening wordt het mandaat vast.

5. Bijzondere procedures voor de bijzondere mandaten

5.1. Jeugdrechter, beslagrechter, onderzoeksrechter: aanwijzing door de Koning op voordracht van de algemene vergadering, van kandidaten, voorgesteld door de korpschef;

5.2. Magistraat-coördinator: aanwijzing door de Koning op voordracht van de algemene vergadering van het hof van beroep;

5.3. Nationale magistraten: benoeming door de Koning op voordracht van het BBC, na advies van het college van PG's.

6. De onmiddellijke toepasbaarheid

6.1. Principe: het systeem is onmiddellijk van toepassing op al de huidige benoemingen die mandaten worden.

6.2. Gevolgen:

— Elke in functie zijnde korpschef kan ofwel kiezen voor het nieuwe systeem ofwel starten met een nieuw mandaat van zeven jaar, waarbij hij zich op het einde van dit mandaat kandidaat kan stellen voor een nieuw mandaat voor dezelfde functie via de normale regels van het BBC. Bij beëindiging van het mandaat behouden zij de hieraan gebonden vergoeding tot de dag van hun inruststelling, ontslag, afzetting, of, in voorkomend geval, hun benoeming of aanwijzing tot een ander ambt.

4. La désignation à un mandat adjoint

4.1. Durée: trois ans.

4.2. Principe: élection ou présentation interne par les cours et les tribunaux.

4.3. Applicable:

— au siège: l'assemblée générale désigne les mandats supérieurs sur présentation motivée de deux candidats par le chef de corps;

— au parquet: le Roi désigne sur présentation motivée de deux candidats par le chef de corps.

4.4. Renouvellement des mandats:

— en cas d'évaluation positive, le mandat est renouvelé;

— en cas d'évaluation négative, le mandat prend fin: dans ce cas, l'intéressé reprend la dernière fonction dans laquelle il a été nommé;

— après 9 années d'exercice de la fonction, le mandat devient définitif.

5. Procédures spécifiques pour les mandats spécifiques

5.1. Juge de la jeunesse, juge des saisies, juge d'instruction: désignation par le Roi sur présentation par l'assemblée générale de candidats, proposés par le chef de corps;

5.2. Magistrat-coordonateur: désignation par le Roi sur présentation de l'assemblée générale de la cour d'appel;

5.3. Magistrats nationaux: nomination par le Roi sur présentation de la CNP, après avis du collège des PG.

6. Application immédiate

6.1. Principe: le système s'applique immédiatement à toutes les nominations existantes qui deviennent des mandats.

6.2. Conséquences:

— Tout chef de corps en fonction peut soit opter pour le nouveau système, soit entamer un nouveau mandat de sept ans au terme duquel il peut poser sa candidature à un nouveau mandat pour la même fonction conformément aux règles normales de la CNP. À la fin du mandat, il conserve la rémunération y afférente jusqu'au jour de sa retraite, démission, destitution ou, le cas échéant, sa nomination ou désignation à une autre fonction.

— Voor de in functie zijnde hoge mandaten betekent dit dat diegene die reeds negen jaar een hoog mandaat uitoefenen, vast aangewezen blijven.

III. ANDERE

1. De stage

— Het BBC organiseert de vergelijkende examens die toegang verlenen tot de gerechtelijke stage.

— De minister van Justitie laat diegene die geslaagd zijn voor het vergelijkend examen tot het ambt van gerechtelijk stagiair toe en duidt hun stageplaatsen aan.

— Het BBC brengt advies uit:

(a) ingeval van voortijdig ontslag van een stagiair;

(b) over het verloop van de stage op het einde van de stage;

— De benoeming van het gerechtelijk stagiair tot magistraat gebeurt volgens het normale benoemingsstramien via het BBC.

2. De evaluatie

2.1. Onderscheid tussen de gewone periodieke evaluatie van alle magistraten, met uitzondering van de mandaathouders en de evaluatie van het hoog of bijzonder mandaat.

2.2. Periodieke evaluatie:

— slaat op de wijze van ambtsuitoefening, met uitsluiting van het rechterlijk oordeel;

— bestaat uit vier categorieën: zeer goed, goed, voldoende en onvoldoende;

— gebeurt de eerste maal 1 jaar na de eedaflegging en dan om de drie jaar; Herziening weddestructuur lijkt noodzakelijk;

— gebeurt door de korpschef en twee magistraten, verkozen door de algemene vergadering of de korpsvergadering; de beoordelaars moeten minstens de vermelding «goed» hebben;

— financiële sancties i.g.v. van beoordeling «onvoldoende»;

— de Koning bepaalt de criteria op voorstel van de Hoge Raad.

2.3. Evaluatie hoog of bijzonder mandaat:

— op het einde van de termijn waarvoor het mandaat is verleend;

— slechts twee categorieën: goed en onvoldoende;

— bij beoordeling «goed» wordt het mandaat hernieuwd.

— Pour les titulaires mandats supérieurs actuellement en fonction, cela signifie que ceux qui exercent un mandat supérieur depuis déjà neuf ans, sont définitivement désignés.

III. AUTRES

1. Le stage

— La CNP organise les examens qui donnent accès au stage judiciaire.

— Le ministre de la Justice admet au stage les candidats qui ont réussi le concours d'accès à la fonction de stagiaire judiciaire et indique le lieu de leur stage.

— La CNP donne un avis:

(a) pour le licenciement d'un stagiaire;

(b) à la fin du stage, sur la manière dont le stage a été effectué;

— la nomination du stagiaire judiciaire comme magistrat se fait selon la procédure normale de nomination, via la CNP.

2. L'évaluation

2.1. Distinction entre l'évaluation périodique ordinaire de tous les magistrats, à l'exclusion des titulaires de mandat, et l'évaluation du «haut mandat» ou mandat spécifique.

2.2. Évaluation périodique:

— porte sur le mode d'exercice de la fonction, à l'exclusion du jugement;

— comprend quatre catégories: très bien, bien, suffisant et insuffisant;

— se fait la première fois un an après la prestation de serment et ensuite, tous les trois ans;

— par les chefs de corps et deux magistrats, élus par l'assemblée générale ou l'assemblée de corps; les responsables de l'évaluation doivent au moins avoir la mention «bien»;

— sanctions financières après une mention «insuffisant»;

— le Roi détermine les critères sur la proposition du Conseil supérieur.

2.3. Évaluation haut mandat ou mandat spécifique:

— à la fin du délai pour lequel le mandat est accordé;

— seulement deux catégories: bien et insuffisant;

— en cas d'évaluation «bien», le mandat est renouvelé.

2.4. Evaluatie van een korpschef:

— geen echte evaluatie maar een goede uitoefening van het mandaat zal een element zijn voor het BBC bij de toekenning van een andere benoeming of mandaat.

2.4. Évaluation d'un chef de corps:

— pas de véritable évaluation mais le bon exercice du mandat constituera un élément d'appréciation pour la CNP lors de l'octroi d'une autre nomination ou mandat.

KRACHTLIJNEN IN ZAKE DE HERVORMING VAN DE GERECHTELIJKE ORGANISATIE

In deze nota worden niet de verschillende initiatieven die reeds werden genomen in verband met de hervorming van Justitie hernomen. Deze initiatieven worden verder gezet. Huidige nota voegt daaraan een aantal bijkomende, meer structurele, hervormingen toe.

Het uitzetten van de bijkomende krachtlijnen van de hervorming van de gerechtelijke organisatie impliceert een antwoord op twee vragen:

1. de beoogde structurele hervormingen;
2. de middelen die daartoe dienen ter beschikking te worden gesteld.

1. DE BEOOGDE STRUCTURELE HERVORMINGEN

Vier belangrijke principes zullen de beoogde structurele hervorming van de gerechtelijke organisatie vorm geven:

1. de verticale herstructurering van het openbaar ministerie;
2. het bestuderen van de horizontale integratie van de rechtbanken op het niveau van de eerste aanleg;
3. de horizontale mobiliteit van de magistraten en van het griffie- en parketpersoneel;
4. de doorlichting van justitie.

Daarnaast worden met betrekking tot de volgende punten verdere concrete initiatieven genomen:

1. de slachtofferzorg;
2. de justitiehuisen;
3. de administratieve ondersteuning van de magistraten;
4. de anti-corruptiedienst;
5. de bevoegdheidsafbakening tussen procureur en onderzoeksrechter;
6. de strafuitvoeringsrechtbanken;
7. de mogelijkheden van afhandeling buiten proces;
8. de administratieve geldboetes;
9. de heterdaadmisdrijven;
10. het misbruik van procesrecht, nietigheden en vormvoorschriften;

LIGNES DE FORCE DE LA RÉFORME DE L'ORGANISATION JUDICIAIRE

Cette note ne reprend pas les différentes initiatives qui ont déjà été prises dans le cadre de la réforme de la Justice, lesquelles se poursuivent d'ailleurs. La présente note y ajoute un certain nombre de réformes complémentaires et plus structurelles.

L'élaboration de lignes de force complémentaires en matière de réforme de l'organisation judiciaire suppose qu'une réponse soit donnée aux deux questions suivantes:

1. quelles sont les réformes structurelles envisagées?
2. quels sont les moyens qui doivent être libérés à cette fin?

1. LES RÉFORMES STRUCTURELLES ENVISAGÉES

Quatre principes essentiels concrétiseront la réforme structurelle envisagée au niveau de l'organisation judiciaire:

1. la restructuration verticale du ministère public;
2. l'étude de l'intégration horizontale des tribunaux au niveau de la première instance;
3. la mobilité horizontale des magistrats ainsi que du personnel des greffes et des parquets;
4. un audit de la Justice.

Parallèlement, d'autres initiatives concrètes sont prises sur les points suivants:

1. l'assistance aux victimes;
2. les maisons de justice;
3. l'encadrement administratif des magistrats;
4. le service de répression de la corruption;
5. la délimitation des compétences du juge d'instruction et du procureur du Roi;
6. les tribunaux d'exécution des peines;
7. les procédures extrajudiciaires;
8. les amendes administratives;
9. les flagrants délits;
10. l'abus du droit de la procédure, des nullités et des prescriptions formelles;

11. het juridisch taalgebruik;
12. de magistratenschool;
13. het statuut van de magistratuur en de vlakke loopbaan;
14. de hervorming van de wet inzake jeugdbescherming.

1.1. De verticale herstructurering van het openbaar ministerie

De hervormingen vertrekken van de volgende uitgangspunten:

— In uitvoering van de aanbevelingen van verschillende parlementaire commissies, wordt er een gestructureerd federaal parket, onder leiding van een afzonderlijke federale procureur-generaal opgericht. Deze federale procureur-generaal is tevens lid van het College van procureurs-generaal, dat paritair zal worden samengesteld. De federale procureur-generaal dient te voldoen aan de vereiste van wettelijke tweetaligheid, waarbij een beurtrol inzake taalregime zal geëerbiedigd worden. De hoedanigheid van federaal procureur-generaal is niet verenigbaar met het voorzitterschap van het College van procureurs-generaal, waarvoor de regels vastgelegd bij wet van 4 maart 1997 verder blijven gelden. Dit federale parket is bevoegd inzake dossier die, omwille van hun specificiteit of complexiteit (bijvoorbeeld hun grensoverschrijdend karakter of hun band met de georganiseerde criminaliteit) op een federaal niveau dienen te worden behandeld.

De nationaal magistraten, de magistraat bij de algemene directie gerechtelijke politie van de nationale politie en de magistraten bij de nationale politie belast met de leiding van het informatiebeheer maken deel uit van dit federaal parket. Via deze magistraten oefent dit federale parket bijgevolg toezicht uit op de werking van de algemene directie gerechtelijke politie van de nationale politie.

De nationaal magistraten verzekeren verder de operationele nationale en internationale coördinatie en de daarmee verbonden dwingende operationele tussenkomsten.

De federale procureur-generaal kan een parketmagistraat *ad hoc* belasten met de integrale afhandeling en het uitoefenen van de strafvordering in een welbepaalde strafzaak, inclusief het vorderen voor de strafrechten.

Een werkgroep wordt belast met het onderzoek naar de concrete voorwaarden en bevoegdheden waaronder dit gestructureerd federaal parket zal worden georganiseerd en de gevolgen daarvan op de strafprocedure, onder meer wat de bevoegdheidsregels van de onderzoeksrechter en van de rechtbanken

11. la terminologie juridique;
12. l'école de la magistrature;
13. le statut de la magistrature et la carrière plane;
14. la réforme de la loi relative à la protection de la jeunesse.

1.1. La restructuration verticale du ministère public

Les réformes reposent sur les principes suivants :

— En exécution des recommandations des différentes commissions parlementaires, un parquet fédéral structuré sera créé sous la conduite d'un procureur général fédéral spécifique. Ce procureur général est en même temps membre du collège des procureurs généraux, qui sera composé paritairement. Le procureur général fédéral doit répondre aux exigences légales de bilinguisme en respectant l'alternance linguistique. La fonction de procureur général n'est pas compatible avec la présidence du collège des procureurs généraux, pour laquelle les règles établies par la loi du 4 mars 1997 restent d'application. Ce parquet fédéral est compétent pour les dossiers qui, en raison de leur spécificité et de leur complexité (exemple : leur dépassement des limites d'une entité territoriale ou leur lien avec la criminalité organisée) doivent être traités au niveau fédéral.

Les magistrats nationaux, les magistrats près la direction générale de la police judiciaire de la police nationale et les magistrats près la police nationale chargés de la direction de la gestion de l'information font partie de ce parquet fédéral. Par l'entremise de ces magistrats, ce parquet fédéral exerce dès lors un contrôle sur le fonctionnement de la direction générale de la police judiciaire de la police nationale.

En outre, les magistrats nationaux assureront la coordination opérationnelle au niveau national et international et exécuteront les interventions opérationnelles contraignantes inhérentes à cette coordination.

Le procureur général fédéral peut charger un magistrat du parquet *ad hoc* du traitement intégral et de l'exercice de l'action publique dans une affaire pénale déterminée, en ce compris les réquisitions devant les juridictions pénales.

Un groupe de travail est chargé de l'examen des conditions concrètes et des compétences sur la base desquelles ce parquet fédéral sera organisé ainsi que des conséquences que cela entraînera pour la procédure pénale, notamment en ce qui concerne les règles de compétence du juge d'instruction et des tribunaux

betreft wanneer zij gevat worden door het federale parket. Deze werkgroep zal tevens de regels moeten vastleggen waaronder het federale parket van een dossier kan gevat worden, waarbij er dient gezorgd te worden voor het vermijden van een systematische ontlasting tegen het advies in van de procureur des Konings. De werkgroep dient de conclusies hiervan in oktober 1998, via de minister van Justitie, over te maken aan het Parlement. Deze studie dient parallel en in samenspraak te verlopen met de doorlichting. In elk geval dient de werkgroep een voorstel te doen van de verschillende faseringen die deze ingewikkelde herstructurering van het openbaar ministerie moet ondergaan.

— Het College van procureurs-generaal is een van het federale parket te onderscheiden instantie, die overeenkomstig de wet van 4 maart 1997, onder het gezag van de minister van Justitie, belast blijft met het vastleggen van het strafrechtelijk beleid. Voor elk van de leden van het college, met uitzondering van de federale procureur-generaal, wordt het hen reeds wettelijk toevertrouwde specialisatiegebied verder uitgebouwd of worden bijkomende specialisatiegebieden toegekend, met een bijzondere aandacht voor het domein van de georganiseerde criminaliteit.

Er worden tevens een Raad van procureurs des Konings ingesteld, die regelmatig zal samenkomen op eigen initiatief of op initiatief van het College van procureurs-generaal. Deze raad brengt advies uit aan het College van procureurs-generaal.

Inmiddels wordt de verticale herstructurering van het openbaar ministerie als volgt gerealiseerd:

— de individuele dossiers worden in beginsel integraal afgehandeld door de procureur des Konings, met inbegrip van de procedure voor het hof van beroep, waar een sectie «beroep» behouden blijft op de zetel van het hof van beroep voor de dienst van de zittingen in overleg met de procureur des Konings, en voor het hof van assisen. Dit impliceert dat de procureur-generaal in beginsel niet meer tussenkomt in individuele strafdossiers, behalve in gevallen van voorrecht van rechtsmacht;

— de parketten van eerste aanleg en de arbeidsauditoraten worden geïntegreerd, met behoud van de specialisatie, in verschillende secties, conform het model van de parketten bij de hoven van beroep. Hun rol in burgerlijke aangelegenheden zal eveneens integraal behouden blijven;

— het herdefiniëren van de rol van de parketten-generaal die, ten aanzien van de parketten van eerste aanleg, in hoofdzaak een rol vervullen inzake de coherente uitwerking en coördinatie van het strafrechtelijk beleid op ressortelijk niveau, gecombineerd met een functie van audit, ondersteuning en integrale kwaliteitszorg. In de nieuwe relatie tussen het parket-generaal en de parketten die in het verleden leidde tot

lorsqu'ils sont saisis par le parquet fédéral. Ce groupe de travail déterminera également les règles sur la base desquelles le parquet fédéral pourra être saisi d'un dossier, en veillant à éviter un dessaisissement systématique contre l'avis des procureurs du Roi. Le groupe de travail transmettra ses conclusions au Parlement, via le ministre de la Justice en octobre 1998. Cette étude doit se dérouler parallèlement et en concertation avec l'audit externe. En tout cas, le groupe de travail devra proposer les différentes étapes de la mise en œuvre de la restructuration complexe que subira le ministère public.

— Le Collège des procureurs généraux est une instance distincte du parquet fédéral, qui, conformément à la loi du 4 mars 1997, conserve sa mission de déterminer la politique criminelle sous l'autorité du ministre de la Justice. Chaque membre du collège, à l'exception du procureur général fédéral, verra se développer le domaine de spécialisation qui lui a déjà été légalement imparti et se verra confier d'autres matières de spécialisation, avec une attention particulière pour la criminalité organisée.

Il sera également institué un Conseil des procureurs du Roi, qui se réunira régulièrement d'initiative ou à l'initiative du Collège des procureurs généraux. Ce conseil donne des avis au Collège des procureurs généraux.

Entre-temps, la restructuration verticale du ministère public sera réalisée comme suit:

— les dossiers individuels sont en principe traités intégralement par le procureur du Roi, en ce compris dans le cadre de la procédure devant la cour d'appel, où une section «appel» est conservée au siège de la cour d'appel pour le service des audiences en concertation avec les procureurs du Roi, et devant la cour d'assises. Cela implique que le procureur général n'intervient en principe plus dans le traitement des dossiers individuels, sauf en matière de privilège de juridiction;

— les parquets de première instance et les auditeurs du travail seront intégrés avec maintien de la spécialisation, en différentes sections, en suivant le modèle des parquets auprès des cours d'appel. Le rôle en matière civile sera également maintenu intégralement;

— la redéfinition du rôle des parquets généraux, qui, à l'égard des parquets de première instance, se résumera prioritairement à l'élaboration cohérente et à la coordination de la politique pénale dans les limites de leur ressort, avec en outre une fonction à assumer en termes d'audit, d'encadrement et de qualité totale. Dans le cadre de la relation entre le parquet général et les parquets, qui s'accompagnait par le

een overdreven rapporteringsplicht, moet elk louter formalisme uitgesloten worden.

De vrijgekomen capaciteit aan personele en materiële middelen wordt aangewend ten behoeve van de parketten van eerste aanleg en ten behoeve van het College van procureurs-generaal.

— elke procureur-generaal behoudt het toezicht en de leiding over zijn parket-generaal. Zijn hoofdopdracht situeert zich voortaan evenwel op het niveau van het College van procureurs-generaal.

1.2. De horizontale integratie van de rechtbanken op het niveau van de eerste aanleg

Er zal worden nagegaan in welke mate door een doorgedreven integratie van de rechtbanken op het niveau van eerste aanleg in één arrondissementsrechtbank met verschillende afdelingen, elk bevoegd voor een specifiek contentieux (civiel, penaal, sociaalrechtelijk, commercieel, familiaal, ...) de efficiëntie kan worden vergroot. Artikel 157 van de Grondwet zal desgevallend in die zin worden herzien. De organisatie van arrondissementsrechtbanken kadert in de herwaardering van de eerstelijnsrechtspraak. Het is een efficiënt middel in de bestrijding van de gerechtelijke achterstand, vereenvoudigt de rechtstoegang voor de rechtzoekende en is een manier om de middelen (personeel, gebouwen, infrastructuur, ...) efficiënter te gebruiken.

Het principe van de oprichting, op het niveau van elk arrondissement van een bevoegdheidskamer (één loket- en dispatchingfunctie), teneinde te komen tot een zo coherent en efficiënt mogelijke organisatie van de rechtbanken, wordt weerhouden. Deze bevoegdheidskamer zal, met behoud van de bestaande structuren van de rechtbank van koophandel, de arbeidsrechtbank en de rechtbank van eerste aanleg, al deze rechtbanken overkoepelen. Alle zaken worden bij deze kamer ingeleid en, zonder dat dit enige vertraging in de procedure met zich meebrengt, doorverwezen naar de bevoegde rechtbank. Dergelijke structuur maakt een optimaal beheer van de middelen mogelijk en sluit bevoegdheidsconflicten uit.

In afwachting van de herziening van artikel 157 van de Grondwet wordt in twee arrondissementen een pilootproject opgestart, waarbij de dispatchingfunctie, de inleiding van de eis op verzoekschrift en de functie van rolrechter centraal staan. Op basis van deze experimenten zal een beslissing genomen worden betreffende de opportuniteit van de veralgemening van dit systeem.

Op grond van de analyse van de ideale schaal voor het optimaal functioneren van een parket en op grond van het relevante cijfermateriaal wordt de huidige omvang van de gerechtelijke arrondissementen aangepast.

passé de l'obligation de faire des rapports tous azimuts, tout formalisme pur et simple devra désormais être exclu.

Les effectifs et les moyens qui seront libérés pourront être mis à la disposition des parquets de première instance et du Collège des procureurs généraux.

— chaque procureur général conserve le contrôle et la direction sur son parquet général. Néanmoins, sa mission principale se situera dorénavant au niveau du Collège des procureurs généraux.

1.2. Intégration horizontale des tribunaux au niveau de la première instance

On examinera dans quelle mesure une intégration poussée des tribunaux au niveau de la première instance dans un tribunal d'arrondissement composé de plusieurs sections, chacune compétente pour un contentieux spécifique (civil, pénal, social, commercial, familial, ...) pourra augmenter l'efficacité. Le cas échéant, l'article 157 sera révisé en ce sens. L'organisation des tribunaux d'arrondissement s'inscrit dans le cadre de la revalorisation de la justice de première ligne. C'est un moyen efficace pour combattre l'arriéré judiciaire et faciliter l'accès à la justice pour le justiciable et c'est une manière d'utiliser les moyens de façon plus efficace (effectifs, bâtiments, infrastructure).

Le principe de l'institution, au niveau de chaque arrondissement d'une chambre de compétence (guichet avec fonction de «dispatching») afin d'arriver à une organisation aussi cohérente et efficace que possible des tribunaux, est retenu. Elle chapeautera les structures existantes des tribunaux de commerce, du travail et de première instance qui seront conservées. Toutes les affaires seront introduites auprès de cette chambre et renvoyées par la suite vers le tribunal compétent, sans que cela n'entraîne un quelconque retard dans la procédure. Une telle structure permettra une gestion optimale des moyens et exclut tout conflit de compétences.

Dans l'attente de la révision éventuelle de l'article 157 de la Constitution, une expérience sera lancée dans deux arrondissements, dans lesquels seront instituées une fonction de «dispatching», l'introduction de la demande par requête et la fonction de juge de la mise en état. Sur la base de ces expériences, une décision sera prise sur l'opportunité de généraliser ce système.

L'étendue actuelle des arrondissements judiciaires sera adaptée sur la base de l'analyse de l'échelle idéale à appliquer pour le fonctionnement optimal d'un parquet et en fonction de données chiffrées pertinentes.

1.3. De horizontale mobiliteit van de magistraten en van het griffie -en parketpersoneel

De horizontale mobiliteit van magistraten, griffie-en parketpersoneel wordt vergroot door hen te benoemen binnen het ressort van het hof van beroep in de schoot van rechtbanken van dezelfde categorie. Dit moet een optimaal aanwenden van mensen en middelen over het gehele grondgebied van het ressort, ten dienste van de burger, toelaten.

De minister van Justitie zal bij de bespreking van het wetsontwerp-«kaderuitbreiding» onderzoeken in hoeverre de horizontale mobiliteit hierop reeds van toepassing kan zijn, zonder dat de dringende aanwerving van de bijkomende magistraten, onder meer in functie van de nakende inwerkingtreding van de wet-«Franchimont», hierdoor vertraging mag oplopen.

1.4. De doorlichting van Justitie

Vandaag wordt door het bureau ABC de audit van het parket te Brussel gefinaliseerd. Deze audit sluit aan bij deze doorgevoerd bij de parketten te Brugge en Namen en bij de audit door ditzelfde bureau in 1994 uitgevoerd omtrent de administratieve functie in griffies en parketten.

Hierbij aansluitend dient een externe doorlichting te gebeuren, gericht op het doen van aanbevelingen in verband met het verbeteren van de structuur en daardoor ook het rendement van parketten en rechtbanken.

De Hoge Raad heeft anderzijds een algemene audit-opdracht. De kandidaten-korpschefs zullen de objectieven die resulteren uit deze audit moeten integreren in hun beleidsplan en de middelen preciseren die nodig zijn om deze objectieven te bereiken. Via deze doorlichting moet er tevens een beeld gevormd worden van de noden van justitie. De doorlichting dient tenslotte rekening te houden met de politieke opties die heden worden genomen en mag de onmiddellijke uitvoering van onder meer het op 7 oktober 1997 goedgekeurde meerjarenplan voor justitie en veiligheid niet in de weg staan.

1.5. Andere initiatieven

— Er zal onverwijld verder worden gewerkt aan een doelmatig en gecoördineerd beleid inzake slachtofferzorg in het licht van de aanbevelingen van het rapport van de parlementaire onderzoekscommissie «Dutroux-Nihoul en consorten».

— De verdere uitbouw van de justitiehuisen die onder meer verschillende diensten centraliseren die justitie dicht bij de burger brengen.

— Het openbaar ministerie moet zich terug op zijn hoofdplicht, de uitoefening van de strafvordering,

1.3. La mobilité horizontale des magistrats ainsi que du personnel des greffes et des parquets

La mobilité horizontale des magistrats, du personnel des greffes et des parquets augmentera par le fait qu'il sera désormais procédé à leur nomination pour l'ensemble du ressort de la cour d'appel, au sein des mêmes catégories de tribunaux, ce qui permettra de répartir de façon optimale le personnel et les moyens sur tout le territoire du ressort, et ce au bénéfice du citoyen.

Le ministre de la Justice examinera à l'occasion de la discussion du projet «extension des cadres» la mesure dans laquelle la mobilité horizontale peut s'y appliquer, sans que puisse être retardé le recrutement urgent des magistrats supplémentaires, notamment en fonction de l'entrée en vigueur de la loi «Franchimont».

1.4. L'audit de la Justice

Aujourd'hui le bureau A.B.C. a terminé l'audit du parquet de Bruxelles. Cet audit fait suite à celui qui a été réalisé aux parquets de Bruges et de Namur et à la radioscopie de la fonction administrative dans les greffes et parquets, réalisée par le même bureau en 1994.

Dans le même ordre d'idées, il y a lieu de réaliser un audit externe visant à émettre des recommandations relatives à l'amélioration de la structure et dès lors aussi au rendement des parquets et tribunaux.

Le Conseil supérieur pour sa part a une mission générale d'audit. Les candidats chefs de corps devront dans leur plan d'action intégrer les objectifs résultant de cet audit et préciser les moyens pour les atteindre. Au travers de cet audit, il s'agira également de dresser un aperçu des besoins de la justice. Enfin, l'audit doit tenir compte des options politiques qui sont prises à l'heure actuelle et ne peut entraver notamment l'exécution immédiate du plan pluriannuel pour la justice et la sécurité approuvé le 7 octobre 1997.

1.5. Autres initiatives

— Il convient de poursuivre sans délai une politique efficace et coordonnée en matière d'assistance aux victimes, à la lumière des recommandations du rapport de la commission d'enquête parlementaire «Dutroux-Nihoul et consortes».

— Le développement des maisons de justice qui regroupent notamment plusieurs services qui rapprochent la Justice du citoyen.

— Le ministère public devra à nouveau se concentrer sur sa mission principale, à savoir, l'exercice de

concentreren. Een aantal ondergeschikte administratieve taken waarmee de parketmagistraten thans worden belast, dienen hen daarom uit handen te worden genomen. Er wordt daarom voorzien in een gespecialiseerde administratieve ondersteuning van de parketmagistraten en onderzoeksrechters, middels onder meer parketsecretarissen en juristen, wier specifieke bevoegdheden zullen worden vastgelegd. Door de inhoudelijke herwaardering van de parketsecretarissen en ook van het griffiepersoneel zal men bovendien een verschuiving krijgen van de werkzaamheden op het vlak van de opvolging van de procedure en het inlopen van de gerechtelijke achterstand.

— Er wordt een kader van referendarissen gecreëerd, bestaande uit juristen die, zoals voor het Hof van Cassatie, de magistraten van de zetel en de onderzoeksrechters kunnen bijstaan in hun werkzaamheden.

— Het is de plicht van de overheid om het fenomeen corruptie te bestrijden, zowel in de openbare als in de privé-sfeer. Meestal is er een interactie tussen de twee sferen. Zij ondermijnt het gezag van de Staat, zijn vertegenwoordigers en de overheidsdienaars, maar tast eveneens de mechanismen aan van onze economie. Terzake kan tevens verwezen worden naar de wetgevende initiatieven die thans gefinaliseerd worden in de Senaat. De thans bestaande «centrale dienst ter bestrijding van de corruptie» die op 1 januari 1998 in de gerechtelijke politie bij de parketten werd geïntegreerd, zal, zonder afbouw van de bestaande personeelsformatie, in de toekomstige politiestructuur in de algemene directie van de gerechtelijke politie worden ondergebracht. Deze anticorruptiedienst wordt onder het specifieke toezicht van een magistraat van het federaal parket geplaatst, die gehouden is, via de minister van Justitie, over de algemene werking van deze dienst aan het Parlement te rapporteren. Deze magistraat kan gehoord worden door het Parlement.

— De bevoegdheden tussen de onderzoeksrechter en de procureur des Konings worden duidelijk afgebakend. Het algemeen principe is dat de onderzoeksrechter, als «rechter», soeverein en autonoom de beslissing neemt betreffende het recht zelf dat het voorwerp uitmaakt van zijn beslissing, terwijl de eigenlijke uitvoering van de beslissing, behoudens de uitzonderingen voorzien in de wet, tot de bevoegdheid behoort van het openbaar ministerie. Zo beslist de onderzoeksrechter over het afleveren van een aanhoudingsmandaat, maar gebeurt de praktische uitvoering ervan (welke gevangenis, begeleiding- en veiligheidsmaatregelen) op vordering van de procureur des Konings, zonder dat daardoor het «recht» zelf in het gedrang kan komen. Een dergelijke uitsplitsing van de bevoegdheden maakt bovendien ten aanzien van de uitvoering van de beslissingen van de onderzoeks-

l'action publique. Il convient dès lors de décharger les magistrats du parquet d'un certain nombre de tâches administratives subalternes qui leur incombent actuellement. Un encadrement administratif spécialisé pour les magistrats du parquet et les juges d'instruction est dès lors prévu. Il sera notamment composé de secrétaires de parquet et de juristes, dont les compétences spécifiques seront définies. De plus la revalorisation des tâches des secrétaires de parquet et du personnel des greffes permettra un glissement des activités au niveau du suivi de la procédure et la réduction de l'arriéré judiciaire.

— On créera un cadre de référendaires composé de juristes qui, comme pour la Cour de cassation, pourront assister les magistrats du siège, y compris les juges d'instruction, dans leurs activités.

— Les autorités ont le devoir de combattre le phénomène de corruption, aussi bien dans le secteur public que dans le secteur privé. Il existe la plupart du temps une interaction entre les deux sphères. Elle sape l'autorité de l'État, de ses représentants et des hauts fonctionnaires, mais elle porte également atteinte aux mécanismes de notre économie. À cet égard, il peut être fait référence aux initiatives législatives qui sont actuellement en passe d'être approuvées au Sénat. Sans que cela n'entraîne des restrictions de personnel, l'actuel «office central de lutte contre la corruption», qui a été intégré au sein de la police judiciaire près les parquets le 1er janvier 1998, sera incorporé dans la future structure de la police, à la direction générale de la police judiciaire. Ce Service de répression de la corruption sera placé sous le contrôle spécifique d'un magistrat du parquet fédéral, lequel sera tenu de faire rapport via le ministre de la Justice sur le fonctionnement général de ce service au Parlement. Ce magistrat peut être entendu par le Parlement.

— La délimitation des compétences du juge d'instruction et du procureur du Roi doit être clairement établie. Le principe général doit être le suivant: le juge d'instruction, en sa qualité de «juge», décide de manière souveraine et autonome du droit sur lequel repose sa décision, alors que la véritable exécution de la décision relève, sauf exception prévue par la loi, de la compétence du ministère public. Ainsi, il appartient au juge d'instruction de décider de la délivrance d'un mandat d'arrêt, mais l'exécution pratique de cette décision (choix de la prison, mesures d'accompagnement et de sécurité) se déroule sur ordre du procureur du Roi, sans que cela puisse porter atteinte au «droit» en lui-même. Par ailleurs, une telle répartition des compétences permettra d'assurer une exécution uniforme des décisions du juge d'instruction sur l'ensemble du Royaume par le biais de direc-

rechter een uniforme aanpak over gans het Rijk mogelijk door middel van richtlijnen van de minister van Justitie en van het College van procureurs-generaal.

— De strafuitvoering dient uit de hand van de uitvoerende macht te worden genomen en toevertrouwd te worden aan de rechterlijke macht. De strafuitvoeringsrechtbanken zijn hiervoor het geëigende middel. De commissies voor de voorwaardelijke invrijheidsstelling die recent in de wetgeving werden ingevoerd (6), de bestaande probatiecommissies (27) en de commissies ter bescherming van de maatschappij (6) worden omgevormd tot strafuitvoeringsrechtbanken, rekening houdend met wat wordt gesteld in punt 1.2. Hierbij kan overigens nuttig rekening worden gehouden met de onderzoeksopdracht van professor Dupont ter voorbereiding van het wetsontwerp tot installatie van de strafuitvoeringsrechtbanken.

— De mogelijkheden van afhandeling buiten proces worden uitgebreid, door onder meer het continueren, optimaliseren en stimuleren van de bemiddeling tussen dader en slachtoffer, waaronder de bemiddeling in strafzaken, en de consensuele geschillenbeslechting. Om de gerechtelijke afhandeling van geschillen te vermijden is het aangewezen de formules van verzoening en bemiddeling verder te ontwikkelen.

— De uitbreiding van de toepassing van administratieve geldboetes, met de mogelijkheid van rechterlijk verhaal.

— De behandeling van de misdrijven ontdekt op heterdaad door een gespecialiseerde kamer, binnen het bestaande wettelijke kader van de versnelde rechtspleging, met eerbied voor de rechten van de verdediging. Op die wijze zal een onmiddellijke gerechtelijke respons mogelijk zijn voor die misdrijven, die vaak het meest het gevoel van onveiligheid van de burger in de hand werken en de publieke opinie beroeren.

— Het op punt stellen van regels om misbruik van procesrecht, nietigheden en vormvoorschriften tegen te gaan teneinde te komen tot een doelgerichte en efficiënte rechtspleging en overtollig formalisme te bannen.

— Het vereenvoudigen van het juridisch taalgebruik.

— Er zal per gemeenschap een magistratenschool opgericht worden onder de vorm van een interuniversitair centrum. Hierover zal een samenwerkingsakkoord worden gesloten met de gemeenschappen, waarvoor ook een functionele band met de Hoge Raad voor Justitie zal worden voorzien.

De Hoge Raad staat in voor de organisatie van de examens die toegang verlenen tot het ambt van rechter en ambtenaar van het openbaar ministerie, ver-

tives du ministre de la Justice et du Collège des procureurs généraux.

— L'exécution des peines doit être soustraite au pouvoir exécutif et confiée au pouvoir judiciaire. Les tribunaux d'exécution des peines sont le moyen approprié à cet effet. Les commissions de libération conditionnelle, récemment introduites dans la législation (6), les commissions de probation existantes (27) et les commissions de défense sociale (6) seront transformées en tribunaux d'exécution des peines, tout en tenant compte des dispositions visées au point 1.2. Par ailleurs il pourra être utilement tenu compte de la mission d'étude du professeur Dupont en vue de l'élaboration d'un projet de loi instituant des tribunaux d'exécution des peines.

— Les possibilités de procédures extrajudiciaires seront étendues, notamment grâce à la poursuite, à l'optimisation et à la stimulation de la médiation entre l'auteur et la victime, entre autres dans le cadre de la médiation pénale et du règlement amiable de contentieux. Pour éviter les procédures contentieuses en justice, il y a lieu de développer des formules de conciliation et de médiation.

— L'extension de l'application des amendes administratives, avec possibilité d'un recours judiciaire.

— Le traitement des flagrants délits par une chambre spécialisée, dans le cadre légal existant des procédures accélérées, en respectant les droits de la défense. Ainsi une réaction judiciaire immédiate pourra être donnée aux délits qui souvent, suscitent le plus un sentiment d'insécurité chez les citoyens et qui troublent le plus l'opinion publique.

— L'élaboration de règles destinées à combattre l'abus du droit de la procédure, des nullités et des prescriptions formelles en vue d'arriver à une procédure efficace et efficiente et d'éviter le formalisme superflu.

— La simplification de la terminologie juridique.

— Il sera créé une école de la magistrature par communauté sous la forme d'un centre interuniversitaire. À cet effet, un accord de coopération sera conclu avec les communautés. Un lien fonctionnel avec le Conseil supérieur de la Justice doit être prévu.

Le Conseil supérieur organise les examens donnant accès à la fonction de juge et de membre du ministère public, donne des avis relatifs à la formation de juge et

leent adviezen inzake de vorming van en tot rechter en ambtenaar van het openbaar ministerie en organiseert de stages en de permanente opleiding.

— Het statuut van magistratuur moet herdacht en aantrekkelijker gemaakt worden. Er dient voorrang gegeven te worden aan de aanwerving van personen met grote kwaliteiten, gestimuleerd door een statuut dat beter beantwoordt aan de verantwoordelijkheden van de magistraten. Concreet betekent dit onder meer de invulling van de vlakke loopbaan. Het systeem van de vlakke loopbaan is rechtstreeks verbonden met de tijdelijkheid van het mandaat.

— De herziening van de wet van 8 april 1965 op de jeugdbescherming moet een beter aangepaste maatschappelijke reactie op de hedendaagse uitingen van jeugdcriminaliteit mogelijk maken, waarbij uitgegaan wordt van het samenspel van de volgende doelstellingen: de herwaardering van de jongere, de schadeloosstelling van het slachtoffer en een betere bescherming van de maatschappij, inzonderheid tegen gewelddaden. Deze hervorming zal gestoeld zijn op duidelijke objectieven, op een betere en wetenschappelijk onderbouwde kennis van het fenomeen van de jeugddelinquentie en de behandeling ervan en op een evaluatie van de materiële en menselijke middelen die hiervoor noodzakelijk zijn. Gelet op de bevoegdheidsverdeling op het vlak van de jeugdbescherming zal deze hervorming het voorwerp uitmaken van onderhandelingen met de gemeenschappen. Hierbij kan nuttig rekening gehouden worden met de conclusies van de nationale commissie ter hervorming van de wet van 8 april 1965 inzake de jeugdbescherming.

— De afschaffing van de militaire gerechten.

2. DE MIDDELENDIE DAARTOE DIENEN TER BESCHIKKING TE WORDEN GESTELD

Het budget Justitie bedraagt heden 40 miljard. In het kader van het meerjarenplan Justitie zijn reeds bijkomende middelen voorzien, die gedeeltelijk kunnen zorgen voor de verwezenlijking van de hogergestelde doelstellingen. Bijkomende middelen zullen echter nodig zijn om dit plan uit te voeren. Het probleem van de middelen dient onderzocht te worden in het licht van de doorlichting voorzien onder punt 1.4. De aanwending en het rendement van de bijkomende middelen zullen regelmatig in het kader van de integrale kwaliteitszorg worden geëvalueerd. Budgettaire ruimte wordt voorzien voor eventuele bijstellingen.

Speciale aandacht zal gaan naar het statuut van magistratuur en het instellen van een vlakke loopbaan in de magistratuur en naar het ter beschikking stellen van de noodzakelijke infrastructuur aan de medewerkers van de justitie.

de membre du ministère public et organise les stages ainsi que la formation permanente.

— Le statut du magistrat doit être repensé et rendu plus attrayant. Il convient de donner la préférence à l'engagement de personnes très qualifiées et stimulées par un statut répondant mieux aux responsabilités des magistrats. Concrètement, cela implique notamment l'introduction de la carrière plane. Le principe de la carrière plane est directement lié au caractère temporaire du mandat.

— La réforme de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse devra permettre une réaction sociale mieux adaptée aux manifestations actuelles de la délinquance des mineurs, combinant des objectifs de revalorisation du jeune, de réparation à l'égard de la victime, mais aussi d'une meilleure protection de la société, particulièrement à l'égard des actes de violence. Cette réforme sera bâtie sur des objectifs clairs et grâce à une étude scientifique, sur une meilleure connaissance du phénomène de la délinquance des mineurs et de son traitement ainsi que sur une évaluation des besoins matériels et humains, indispensables à sa mise en œuvre. Vu la répartition des compétences dans le domaine de la protection de la jeunesse, cette réforme fera l'objet de discussions avec les communautés. Il sera utilement tenu compte des conclusions de la commission nationale de réforme de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse.

— La suppression des juridictions militaires.

2. LES MOYENS QUI DOIVENT ÊTRE LIBÉRÉS À CETTE FIN

Le budget de la Justice s'élève actuellement à 40 milliards. Dans le cadre du plan pluriannuel de la Justice, des moyens complémentaires ont déjà été prévus. Ceux-ci pourront servir partiellement à la réalisation des objectifs énoncés ci-avant. Des moyens supplémentaires seront toutefois nécessaires pour mettre ce plan en œuvre. La problématique des moyens sera examinée dans le cadre de l'audit prévu au point 1.4. L'utilisation et le rendement des moyens complémentaires devront faire l'objet d'une évaluation régulière dans le cadre de la qualité totale. Des marges de manœuvre budgétaires seront prévues en vue d'éventuelles corrections à apporter.

Une attention particulière sera accordée à l'instauration d'une carrière plane au sein de la magistrature et à la mise à disposition de l'infrastructure dont le personnel de la Justice a absolument besoin.